

100 lat
SZKOŁY PODSTAWOWEJ
im. św. Jana Kantego
w GRZEGORZÓWCE

Patron szkoły
św. Jan Kanty

„Człowiek, któremu było na imię Jan, wyszedł z Kęt, małego miasta w południowej Polsce. Wyszedł niosąc w swej duszy skarb Chrztu Świętego; a przez ten skarb, skarb wiary. We wierze dane mu było obcować ze Słowem Bożym od pierwszych dni swojego życia; od lat dziecięcych i młodzieńczych. A było to obcowanie głębokie, pełne myśli, serca i woli...”

Kardynał Karol Wojtyła, kazanie wygłoszone w Kolegiacie
św. Anny 20 października 1973 r.

100 lat SZKOŁY PODSTAWOWEJ im. św. Jana Kantego w GRZEGORZÓWCE (1910- 2010)

*„Przeszłość nie wraca jak żywe zjawisko,
w dawnej postaci jednak nie umiera;
odmienia tylko miejsce, czas, nazwisko
i świeże kształty dla siebie przybiera”*

Tekst: Halina Sroka

Szata graficzna: Grzegorz Jeziorski

Redakcja: Halina Sroka, Krystyna Ślemp,
Grzegorz Jeziorski

Zdjęcia: arch. SP Grzegorzówka, Andrzej Przybyło,
Krystyna Ślemp

Spis treści:

1.	Trudne początki:.....	10 - 24
2.	W czasach PRL – u:.....	25 - 55
3.	W III Rzeczypospolitej:.....	56 - 108
4.	Szkoła we wspomnieniach nauczycieli, pracowników i absolwentów:.....	109 - 128
5.	Osiągnięcia uczniów w latach 1990 – 2010:.....	129 – 140
6.	Dyrektorzy i nauczyciele:.....	141 - 151
7.	Absolwenci szkoły w latach 1959 – 2010:.....	148 - 162

Szanowni Państwo!
Nauczyciele, Rodzice, Uczniowie!

100 lat szkolnictwa ocalić od zapomnienia to wyzwanie dla nauczycieli i mieszkańców wsi, by udokumentować najważniejsze wydarzenia w historii szkoły.

Publikacja niniejsza zawiera oprócz faktów historycznych spisanych na podstawie materiałów źródłowych również wspomnienia nauczycieli, uczniów, którzy czują się emocjonalnie związani ze szkołą w Grzegorzówce.

Książka wzbogacona jest o zdjęcia, które są skarbnicą wiedzy o dziejach naszej szkoły i środowiska lokalnego.

Serdecznie Państwa zapraszam do jej przeczytania.

Z poważaniem dyrektor szkoły

mgr Krystyna Ślomp

Grzegorzówka, 25.06.2010 r.

Słowo wstępne

*„Szkolo, szkolo, gdy cię wspominam,
Tęsknota w serce się wgryza,
Oczy mam pełne łez ...”*

Julian Tuwim

Kiedy mówię – Ojczyzna, myślę – Grzegorzówka, dom rodzinny, szkoła. Kiedy mówię – szkoła, myślę o koleżankach, kolegach, nauczycielach, o tym czego mnie w niej nauczono, o zasadach i wartościach jakie mi wpojono. Okrągłe rocznice skłaniają do podróży w czasie i refleksji. Ta sentymentalna podróż przywołuje wspomnienia chwil utrwalonych już tylko w kronikach i na fotografiach. Sto lat istnienia Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce, która od początków przechodziła różne stopnie organizacji, zetknęła się z tragizmem wojny, nauczyła pisać i czytać wiele pokoleń dzieci grzegorzowskich, której dawni i obecni uczniowie są powodem jej dumy, dla której pracowało z oddaniem wiele osób, których już dzisiaj nie ma, ale o których się pamięta – to wielkie wydarzenie w historii Grzegorzówki.

Szkoła była i jest jedynym ośrodkiem kulturalnym wsi, miejscem z którym tak wiele łączyło i łączy nadal wiele pokoleń uczniów, rodziców i pracowników. Jubileusz szkoły ożywia wspomnienia, budzi nostalgię za tym co minęło, a zarazem stanowi doskonałą okazję do dokonania pewnych podsumowań, czego odzwierciedleniem jest ta właśnie praca.

Składa się ona z siedmiu rozdziałów, w których przedstawiony jest rys historyczny szkoły w latach 1910 – 2010, a także najważniejsze wydarzenia z życia miejscowości, w której się znajduje. Rozdział pierwszy ukazuje proces powstawania szkoły i jej trudne początki w latach 1910 -1944. Następne rozdziały (II i III) dotyczą kolejnych lat jej istnienia w kontekście ważnych wydarzeń społeczno-politycznych Polski i przemian w oświacie. Rozdział czwarty zawiera wspomnienia nauczycieli, uczniów i pracowników związanych ze szkołą w Grzegorzówce. Rozdział piąty poświęcony jest osiągnięciom uczniów w różnych dziedzinach w latach 1990 – 2010. Kolejny szósty rozdział zawiera wykaz dyrektorów i nauczycieli, jacy pracowali i pracują w szkole nadal.

Ostatni siódmy rozdział przedstawia wykaz absolwentów szkoły w latach 1959 – 2010.

W pracy w głównej mierze korzystałam ze szkolnych materiałów archiwalnych i relacji ustnych.

Wszystkich czytających poniższą pracę przepraszam za ewentualne nieścisłości, i luki merytoryczne. Wynika to głównie z pewnych braków w materiale źródłowym.

Halina Sroka

nauczycielka historii Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce

Grzegorzówka, maj 2010 r.

Trudne początki

Grzegorzówka – malownicza wieś położona nad rzeką Mleczką. W XVI wieku jej obszar należał do ziemi sanockiej, a przebiegała wtedy granica między nią a ziemią przemyską. Pierwsza pisemna wzmianka o istnieniu wsi pochodzi z 1728 roku ze spisu wiernych należących do parafii w Hyżnem. W 1735 roku wieś występuje w spisie miejscowości płacących podymne. Grzegorzówka do końca XIX wieku była małą miejscowością, w której mieszkało w 1728 roku 59 wiernych, w 1785 roku – 287, w 1880 roku – 435. Dopiero w XX wieku wzrosła liczba mieszkańców, która w 1930 roku wynosiła razem z przysiółkiem Kanada do 690 osób.¹

Malownicze pagórki Grzegorzówki

¹ Redakcja: Stanisław Mendelowski, W Gminie Hyżne, Wydawnictwo: P.U.W.

Droga prowadząca do przysiółku Kanada

Dzieje Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce zostały wpisane w historię naszej miejscowości, gminy, powiatu, województwa oraz ojczyzny. Począwszy od pierwszej połowy XX wieku, aż do chwili obecnej, zmieniające się warunki społeczne, gospodarcze i polityczne kształtowały oblicze naszej szkoły.

Szkoła w Grzegorzówce powstała z inicjatywy inspektora szkolnego **Józefa Zagrodzkiego** w **1910 r.** Była to szkoła jednoklasowa, mieszana, a pierwszym jej nauczycielem został **Michał Haldys**. W pierwszym roku funkcjonowania szkoły nauka odbywała się w wynajętym domu gospodarza Józefa Dziaka.

Do szkoły zostało zapisanych 104 dzieci, które uczyły się w dwóch oddziałach. Jeden obejmował dzieci młodsze, a drugi starsze.

W grudniu 1910 r. zorganizowano przy szkole kurs dla analfabetów, na który zapisało się 45 osób obojga płci. Nauka odbywała się cztery razy w tygodniu w godzinach wieczornych. By ożywić wśród włościan chęć czytania założono czytelnię Towarzystwa Szkolnego Ludowego.

Rok szkolny 1911/12

W związku z tym, że Józef Dziak właściciel budynku, w którym znajdowała się szkoła wypowiedział najem, zmieniono jej siedzibę. Tymczasowo wynajęto pomieszczenia na salę lekcyjną i mieszkanie dla kierownika szkoły w nowo wybudowanym budynku gromadzkim za roczną opłatą 260 koron.

Podjęto starania o możliwość budowy szkoły. W tym celu zakupiono niespełna morgę pola. „...*Jak na tak lichą wioskę – wielkie to ciężary – lecz mimo to nie odmawiają tego, czego szkole potrzeba. W bieżącym roku np. chętnie dano 30K na nagrody pilności dla dziatwy szkolnej – i również taką kwotę uchwalono na rok przyszły.*

*W następnym roku mają też globus dla szkoły sprawić,
którego nie mamy jeszcze...”²*

² Kronika szkolna

Rok szkolny 1912/13

W styczniu 1913 r., uroczyste obchodzono 50 – tą rocznicę wybuchu powstania styczniowego, a w okresie wielkiego postu organizowano odczyty dla mieszkańców na przykład o „Oszczędności”, w którym zachęcano ich, aby uczyli diatwę oszczędzania najmniejszych sum, po to by wspomagać Kasę Parafialną w Hyżnem.

W latach **1914 – 1918** dzieci nie uczęszczały do szkoły regularnie, co wiązało się z niską świadomością społeczną mieszkańców, biedą oraz działaniami wojennymi.

Kolejni nauczyciele podejmowali inicjatywy zmierzające do likwidacji analfabetyzmu oraz poszerzania horyzontów myślowych mieszkańców Grzegorzówki. Napotykali jednak na niechęć diatwy i ich rodziców.

11 listopada 1918 r., państwo polskie po 123 latach niewoli odzyskało niepodległość i stanęło przed wieloma problemami, w tym przed koniecznością ujednolicenia systemu oświaty. Pierwsze władze

odrodzonego państwa obiecywały utworzenie powszechnego, świeckiego i bezpłatnego szkolnictwa, a wstępne próby reformy oświaty podjął już w grudniu 1918 r. minister Ksawery Prauss, który przedstawił projekt utworzenia siedmioklasowej szkoły powszechnej i zapowiedział reformę szkolnictwa średniego. W lutym 1919 r. Naczelnik Państwa – Józef Piłsudski podpisał dekret o powszechnym i obowiązkowym nauczaniu do 14 roku życia. Objęto nim wszystkie dzieci bez względu na narodowość, i wyznanie. Jednak trudne warunki okresu przejściowego, walka o granice i brak szkół w większości miejscowości spowodował, iż proces wdrażania reformy oświaty rozłożono na wiele lat. W Galicji, do której należała Grzegorzówka, korzystanie z sieci szkół ograniczone było w wyniku zubożenia społeczeństwa.

W latach **1919 – 1921** na terenie byłej Galicji powstały dwa kuratoria: krakowskie i lwowskie. Szkoła Powszechna w Grzegorzówce podlegała władzy kuratora okręgu szkolnego lwowskiego.

Na terenie Rzeczypospolitej wprowadzono nowe programy nauczania, obejmujące zakres nauki wszystkich przedmiotów w szkole powszechnej.

W 1919 r. zatrudniono w tutejszej szkole pomoc dla nauczyciela – siostrę uczącego już **Zbigniewa Latawca, Helenę Latawcównę**. W związku z tym szkoła przeistoczona została na jednoklasową z planem dwuklasowym.

W roku szkolnym **1924/25** nauka nadal odbywała się w budynku gromadzkim. Na skutek panującej epidemii – czerwonki zmarło 4 uczniów. Nowy nauczyciel **Jan Buczyński** zorganizował wśród dzieci szkolnych „gminy i komisje do pilnowania porządku w klasie i poza nią”, założył też sklepik szkolny. Rozczarowany niechętną postawą rodziców wobec szkoły i pomysłu utworzenia Komitetu Rodzicielskiego tak pisze w kronice szkolnej:

*„...Dlatego tym, którzy przestali dążyć do dobra
i oświaty, do szczęścia swoich dzieci, głoszę twardy
wyrok potępienia. Choć ci rodzice żyją na pozór
z zastygłą swą piersią, są już umarli, a kiedy na wieki
zastygnie ich łono, umrą powtórnie.*

*Oświata jest zwierciadłem, w którym odbija się
wszechświat dostrzegalny i niepojęta przepaść*

*Ducha ludzkiego. Dziś otwiera się przed nami nowa
karta dziejów. Wśród mnóstwa zagadnień bytu
narodowego staje przed nami wielkie pytanie, w jakim*

kierunku ma się odbywać rozwój duchowy Polaka. Wychowanie go na dobrego obywatela kraju i przystosowanie do nowych warunków życia politycznego będzie zadaniem ogromnie trudnym, niezmiernie złożonym i bardzo odpowiedzialnym przed Ojczyzną. To, co teraz działa matka i nauczyciel w Grzegorzówce, będzie podwaliną losu młodych pokoleń grzegorzowskich. Lecz tu, w Grzegorzówce, ludzie w największej części nie dbają wcale o swe dzieci, biją je, jak chcą się uczyć w domu..., dzieci swe posyłają do szkoły tylko pod naciskiem ze strony mojej. Uszanowanie i poważanie wśród ludzi zdobyć można tylko terroryczną uprzejmością. Przykro mi wielce, że ludzie ci boją się tylko knuta; znać, że niewola wyniszczyła ich dusze. W duszach tych ludzi mieści się najgorsze poddaństwo i najbardziej poniżające posłuszeństwo. Świadczy ono o wielkim rozkładzie i głębokim upadku ducha publicznego. Dzieci w Grzegorzówce nie znoszą porządku, o naukę wcale nie dbają! Lubią natomiast namiętnie roboty, śpiew, rysunki i gimnastykę...”.³

W roku szkolnym 1926/27 funkcję kierownika szkoły piastuje **Zofia Górnisiewiczówna**. Rada Szkolna Powiatowa zatrudnia drugą siłę nauczycielską - **Stefanię**

Miklaszównę i ustala stopień organizacji tutejszej szkoły jako jednoklasowej.

³ Kronika szkolna

Przewodniczący Rady szkolnej miejscowej - Józef Dykiel „...*uporządkował budynek szkolny, założył w sieni powalę, postawił nowy piec w klasie i drewutnię na drzewo...*”⁴

W latach **1927/29** frekwencja dzieci stale wzrasta, ale budynek, w którym odbywa się nauka znajduje się w opłakanym stanie. Od strony północnej i wschodniej gniją ściany, a podłoga jest ustawicznie łatana, bo trawi ją grzyb. W czasie wakacji poprzedzających rok szkolny **1929/30** dzięki nowemu przewodniczącemu Rady szkolnej miejscowej – Marcinowi Gajdzie, wyremontowano gruntownie budynek szkolny.

W roku szkolnym **1930/31** obowiązki kierownika szkoły w Grzegorzówce przejął **Koper Edward** mając do pomocy nauczycielkę kontraktową **Zofię Paśkównę** i **Antoniego Kłoskowicza**.

Do szkoły zapisano 167 dzieci. Ze względu na zbyt liczne oddziały (kl. I – 43 dzieci, kl.II – 43, kl.III – 55

i IV – 26) nie można było nauki prowadzić normalnie według planu szkoły jednoklasowej.

⁴ Tamże

Na polecenie inspektora szkolnego prowadzono naukę przemienną. Klasa I codziennie, oddział II, III i IV co drugi dzień. Oddział I i II pobierał naukę niepodzielnie, III i IV w oddziałach połączonych.

Przygotowano drugą izbę lekcyjną i wyposażono ją w osiem ławek, szafę, tablicę, stół i krzesło.

W roku szkolnym **1931/32** obowiązek nauczyciela religii objął **ks. Wojciech Kałucki**, wikariusz kościoła parafialnego w Hyżnem. Do szkoły uczęszczało 147 uczniów w tym 17 ze wsi sąsiednich.

„...W maju 1932 r. przeszła nad naszą wsią bardzo silna burza gradowa (grad wielkości dużej pięści), która zniszczyła zasiewy w 50% i dachy (zwłaszcza kryte dachówką) ...”⁵

W sierpniu 1933 r. nowym kierownikiem szkoły został **Roman Hordij**.

Następnego roku w maju dziatwa szkolna i nauczycielstwo wzięli udział w nabożeństwie żałobnym za duszę zmarłego inspektora szkolnego Michała Mroza.

Po mszy świętej w kościele parafialnym w Hyżnem nauczyciele powozem udali się na pogrzeb do Rzeszowa.

⁵ Tamże

Rok szkolny **1934/35** – „...*Rok ten – to rok wielkiej powodzi, którą została dotknięta tutejsza ludność, przez co materialnie jeszcze bardziej podupadła...*”⁶

Starostwo przeznaczyło pewną ilość produktów spożywczych w celu dożywiania młodzieży szkolnej i pozaszkolnej, a inspektor szkolny ofiarował książki i zeszyty dla części uczniów. Wpłynęło to pozytywnie na frekwencję dziatwy szkolnej oraz na przychylniejszy stosunek ludności miejscowej do szkoły i władz.

1 lutego 1935 roku uroczyste obchodzono imieniny prezydenta Ignacego Mościckiego. „...*Ku uczczeniu tegoż dnia odbyło się nabożeństwo w kościele parafialnym, poczem odbył się poranek w szkole.*

⁶ Kronika szkolna

W poranku wzięła również udział starsza młodzież Koła Młodzieży...”⁷

19 marca 1935 r. odbył się poranek szkolny

z okazji imienin Marszałka Rzeczypospolitej – Józefa Piłsudskiego.

⁶ Kronika szkolna

⁷ Tamże

13 maja 1935 r.: „...usłyszeliśmy przez radio słowa straszne, w które się nie chciało wierzyć: Marszałek Rzeczypospolitej Polski, Józef Piłsudski nie żyje. Co za straszne słowa! Co za straszny cios!...”⁸

W szkole uczczono pamięć zmarłego wodza narodu dwu minutowym milczeniem oraz odczytano orędzie prezydenta.

17 maja odbyła się żałobna wieczorynka, w której udział wzięli: dziatwa szkolna, Koło Młodzieży oraz Koło BBWR.

18 maja cała społeczność szkolna wzięła udział w nabożeństwie żałobnym za duszę śp. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Kościele parafialnym w Hyżnem.

W czasie wakacji poprzedzających rok szkolny **1935/36**, staraniem Gromady wiejskiej, przeniesiono budynek szkolny z dawnego miejsca w środek wsi.

Budynek na tym dużo skorzystał, gdyż przeprowadzono dokładny remont. Salę mniejszą powiększono

i dobudowano większą sień, gdzie obecnie może gromadzić się młodzież przed nauką szkolną. Przy szkole znajduje się duże boisko i ogródek kwiatowy, czego przy starej szkole nie było.

⁸ Kronika szkolna

Przy szkole pobudowano też pomieszczenie (2 pokoje, kuchnia i sień), które Gromada wynajmuje kierownikowi szkoły. Mieszkańcy wioski dobrowolnie się na ten cel opodatkowali i pracowali przy budowie, a czas był ciężki, bo przednówek po roku powodzi. Największym zaangażowaniem wykazali się sołtys wsi – **Michał Dykiel, Andrzej Trzyna i Franciszek Sebzda.**

Prace związane z plantowaniem podwórza i założeniem ogródka szkolnego wykonała młodzież szkolna wraz z nauczycielami.

Wiosną 1936 r., za staraniem kierownika szkoły Romana Hordija postawiono płot naokoło szkoły.

Budynek starej szkoły w Grzegorzówce

Budynek Domu Ludowego w Grzegorzówce, w którym wynajmowano sale na potrzeby szkoły, tzw. "Buźnica"

W roku szkolnym **1937/38** wiele dzieje się w Grzegorzówce. Chłopi utworzyli Stronnictwo Ludowe i zaczął rozwijać się ruch spółdzielczy. W tym czasie zmienił się radykalnie stosunek ludności do nauczycielstwa. Nauczycieli uważają za „rządowców”, którzy działają na zgubę ich stronnictwa. Młodzież, która dotychczas aktywnie działała w założonym na terenie szkoły Związku Młodej Wsi i pod opieką nauczyciela Romana Hordija tworzyła orkiestrę, nagle odsunęła się od szkoły i stworzyła młodzieżową organizację pod nazwą „Wici”.

W dniach od 15 do 25 sierpnia trwał strajk chłopski.

Lata **1939 – 1944** to lata wojny i okupacji. Z powodu działań wojennych nauka rozpoczęła się dopiero w 23 kwietnia 1940 r. „...Do szkoły uczęszczało bardzo mało dzieci...brak podręczników, słaba frekwencja, warunki życia wojennego, to wszystko przyczynia się do opłakanego stanu szkoły. Praca nauczyciela może być śmiało porównywana do „orki na ugorze”. Miejscowa ludność nie bardzo rozumiała potrzeby i wartości szkoły jeszcze przed wojną.

W obecnym czasie, abstrahując od bolączek życia codziennego i anormalnych warunków, mogłoby więcej dzieci spełniać obowiązek szkolny...Powtarza się wieczna tragedia wsi polskiej! Człowiek jest bezsilnym wobec tej obojętności i odrabia obowiązek bez zapału, gdyż ucząc kilkoro dzieci rozumie ile to młodych istnień rośnie bez opieki, jak dzikie drzewko w lesie...’’⁹ (Bednarz Zygmunt).

W kolejnych latach frekwencja była nadal niska.

1 września 1942 r., do szkoły przybyła nowa nauczyciela Anna Michalska z Hyżnego.

Początkiem grudnia 1942 r. miała miejsce okropna tragedia. Niemcy rozstrzelali czterech mieszkańców wsi: Grzegorza Wojturskiego, Sylwestra Nycza, Henryka Gajdę i Władysława Jasińskiego.

We wrześniu 1943 r., zarządzeniem władz okupacyjnych nauka w szkole została przerwana.

W czasach PRL-u

Po zakończeniu II wojny światowej Polacy z zapałem przystąpili do odbudowy szkolnictwa. Zdecydowano, że będzie ono powszechne, bezpłatne, publiczne i jednolite. Szybko wznowiły działalność szkoły przedwojenne, zorganizowano także wiele nowych. Początkowo nauczano według programów i podręczników sprzed 1939 r. W latach 1948 – 1949 wprowadzono jednak nowe książki przesyczone ideologią komunistyczną, uwielbieniem dla Stalina i ZSRR. Stalinizm odcisnął piętno na polskim szkolnictwie. Fałszowano m.in. historię, szczególnie krytykując czasy II Rzeczypospolitej. Józefa Piłsudskiego przedstawiano jako zdrajcę i faszystę, natomiast komuniści wyniesieni zostali do rangi bohaterów narodowych, np. Marchlewski, Dzierżyński. Ze szkół usunięto nauczanie religii, obowiązkowa natomiast stała się nauka języka rosyjskiego. Zlikwidowano wszystkie szkoły prywatne. Mimo tego

polska oświata i nauka może poszczycić się sukcesami. Nauczaniem objęto wszystkie dzieci wieku od 7 lat.

Dzięki kursom i szkołom wieczorowym znacznie zmniejszyła się liczba analfabetów. Powstało też wiele szkół średnich, zawodowych i wyższych.¹⁰

W 1946 r. nowy kierownik szkoły **Anna Michalska**, niezrażona widoczną niechęcią mieszkańców, panującą biedą i zaniedbaniem budynku szkolnego postanowiła tę sytuację zmienić. W kwietniu 1947 r. zakłada Szkolne Koło Polskiego Czerwonego Krzyża.

W roku szkolnym **1947/48**, kierownik szkoły Anna Michalska wraz z nauczycielką Stefanią Kyc prowadzą 6 klas. Z końcem września przydzielono trzecią siłę, kwalifikowanego nauczyciela z dwuletnią praktyką Edwarda Filipa. Ten jednak po miesiącu został przeniesiony i znów na barkach obu kobiet spoczął ciężar prowadzenia 6 klas.

W tym roku szkolnym utworzono Samorząd Szkolny, a w lutym 1948 r. zorganizowano Koło Rodzicielskie.

W czasie wakacji poprzedzających rok szkolny 1948/49 rozpoczęto remont szkoły, który przeciągał się w czasie tak, że we wrześniu sale szkolne nie nadawały się do użytku.

¹⁰ G. Wojciechowski Razem przez wieki. Zrozumieć przeszłość. S.236. wyd. Nowa Era, Warszawa 2007.

Działwa uczyła się w świetlicy ZMP (Związek Młodzieży Polskiej), a także na dworze. Dopiero z początkiem listopada oddano sale do użytku szkolnego.

W grudniu kierownik szkoły tworzy Szkolne Koło Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

W styczniu rozpoczęto prowadzenie kursu dla analfabetów. Niestety nie doprowadzono go do końca, gdyż zainteresowanie nauką pisania i czytania minęło. Anna Michalska tak pisze w Kronice szkolnej: „...Uczyłam w wielu gromadach, ale pierwszą i chyba ostatnią jest Grzegorzówka, w której spotkałam się z taką obojętnością do szkoły i nauki... Niedbałość o szkołę, nauczyciela, działalność szkolną daje się odczuć na każdym kroku. Wielką trudność sprawia zwołanie zebrania Koła Rodzicielskiego, tak że nawet na wywiadówkę za III okres roku szkolnego nikt nie był ciekawy jakie postępy w nauce czyni jego dziecko...”¹¹

W roku szkolnym 1949/50 grono nauczycielskie składało się z trzech osób: kierownika szkoły Anny Michalskiej, Stefanii Kyc i Piotra Rybki. Do siedmioklasowej szkoły uczęszczało 141 uczniów. Nauka odbywała się w oddziałach łączonych.

¹¹ Kronika szkolna

Szkoła posiadała tylko 2 sale lekcyjne, stąd warunki pracy były niezwykle ciężkie. Zorganizowano Szkolne Koło Odbudowy Warszawy.

21 grudnia 1949 roku cała szkoła uroczyście obchodziła 70 – tą rocznicę urodzin Józefa Stalina. Na uroczystość przybyli rodzice, którzy wysłuchali przygotowanego przez uczniów referatu o życiu i działalności wielkiego przywódcy, a także wspólnie z dziatwą szkolną odśpiewali Międzynarodówkę i hymn Związku Radzieckiego. W szkole cyklicznie przeprowadzano pogadanki na temat gruźlicy i walki z alkoholizmem.

W Tygodniu Zdrowia (11 – 18 czerwca) zorganizowano również 4 godzinny kurs pielęgniarstwa niemowląt przy współudziale ZMP (Związek Młodzieży Polskiej).

Rok szkolny **1950/51** rozpoczęto w zmienionym składzie nauczycielskim: Piotr Rybka – kierownik szkoły, Stefania Kyc i nowo przybyła Felicja Bodzońska. Aby ułatwić nauczanie kierownik szkoły oddał do użytku szkolnego jeden z dwóch pokoi, które posiadał. W ten sposób było trzy sale lekcyjne i możliwa była realizacja pełnej siatki godzin przeznaczonych dla szkół pełnych o trzech nauczycielach.

Do szkoły uczęszczało 121 uczniów, którzy mieli możliwość działania w następujących organizacjach: Rada Szkolna, Szkolny Klub Sportowy, Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Komitet Obrońców Pokoju, Polski Czerwony Krzyż, Szkolne Koło Odbudowy Warszawy.

W szkole prowadzono dożywianie, z którego korzystała prawie cała młodzież szkolna. Aby umożliwić dzieciom dostęp „...do pewnych nowości naukowych i kulturalnych...”¹² zakupiono przy pomocy rodziców baterijny odbiornik radiowy marki „Pionier”.

Uroczyscie obchodzono majowe święta państwowe.

Z okazji Święta Pracy uczniowie przygotowali uroczystą akademię. Udekorowano sale lekcyjne portretami przodowników pracy i ludzi zasłużonych. Młodzież przygotowała hasła pierwszomajowe, które po zatwierdzeniu przez Komitet PZPR zostały umieszczone na transparentach i plakatach propagujących Święto Pracy. Na terenie szkoły młodzież podjęła zobowiązania 1 – majowe, w dziedzinie pracy ideologicznej, pomocy koleżeńskiej, w zwalczaniu absencji, a przede wszystkim

pracy społecznej. Zobowiązania były jawne dla nauczycielstwa i Komitetu Rodzicielskiego.

¹² Kronika szkolna

Dzień 3 – go Maja obchodzono pod hasłem „Kuźnicy Kołtąjowskiej”. W szkole urządzono pogadanki i dokładnie zaznajomiono dzieci z wielkim patriotą Polski - Hugonem Kołtąjem oraz z jego działalnością na polu społecznym.

W Tygodniu Oświaty (2 – 8 maja 1950 r.) nauczyciele przeprowadzili w klasach pogadanki, w których naświetlili uczniom osiągnięcia szkolnictwa w Polsce Ludowej, ze zwróceniem szczególnej uwagi na szkolnictwo w czasach sanacyjnych, które miało charakter elitarny.

W nowym roku szkolnym **1951/52** stanowisko kierownika szkoły objął Aleksander Sieńko. Wraz z nim do pracy przystąpili: Krystyna Górską i Leonard Ożóg, którego w listopadzie zastąpiła Zofia Pępek. Znowu zmagano się z problemem braku trzeciej sali lekcyjnej.

„...Z wielkim trudem udało się wynająć trzecią salę w Domu Gromadzkim, w którym dotychczas mieściła się świetlica ZMP. Wynajęcie tej Sali nie rozwiązało jednak całkowicie problemu, dlatego że była to sala duża (8m x 8m)...brak w niej było najprostszego zabezpieczenia przed zimnem...” ¹³

¹³ Kronika szkolna

W lutym 1952 roku uroczyscie obchodzono 10 – tą rocznice powstania Polskiej Partii Robotniczej. Młodzież przygotowała akademię poświęconą zasługom PPR w wyzwoleniu kraju spod okupanta, odbudowie kraju ze zniszczeń wojennych oraz zorganizowaniu nowego rządu w Polsce Ludowej.

W związku z 60 – tymi urodzinami prezydenta Bolesława Bieruta dzieci szkolne przygotowały apel, w czasie którego prezentowały życiorys „...naszego drogiego Prezydenta...”¹⁴ oraz na ręce kierownika szkoły składały dla niego podarki, które Wydział Oświaty odesłał do Warszawy. Nauczycielstwo chcąc uczcić urodziny prezydenta podjęło zbiorowe zobowiązanie założenia ogródka uczniowskiego i podwojenia wysiłków w zakresie wzrostu poziomu nauczania.

Lata szkolne 1952 - 1954

25 sierpnia 1952 r., dekretem Przewodniczącego Powiatowej Rady Narodowej Wydziału Oświaty w Rzeszowie podniesiony został stopień organizacyjny szkoły w Grzegorzówce przez dodanie czwartego etatu nauczycielskiego.

¹⁴ Kronika szkolna

Czwartego nauczyciela jednak nie zatrudniono, gdyż szkoła nie dysponowała czwartą salą lekcyjną. Tymczasem pojawił się problem z wynajmowaną trzecią salą lekcyjną „...Po przepracowaniu jednego roku w wynajętej u ZMP świetlicy można było się przekonać, że w tej sali nie można dalej pracować...” W Domu Gromadzkim była mniejsza sala, w której mieścił się sklep GS „ZSch”, „...za zgodą obywateli gromady Grzegorzówki i Gminnego Zarządu „ZSch” w Hyżnem, Komitet Rodzicielski na swój koszt przeniósł sklep do obywatela gromady Pelca Jana...”¹⁵ Opuszczoną salę w czasie wakacji wyremontowano. Wybudowano piec kaflowy i wstawiono nową podłogę.

W marcu 1953 r., pracę rozpoczął czwarty nauczyciel Józef Kruczek, a Krystynę Górską zastąpiła Stefania Kyc. Zatrudnienie czwartej siły nauczycielskiej położyło kres nauczania w oddziałach łączonych i w dużej mierze przyczyniło się do wzrostu poziomu nauki. Ciągle jednak brakowało czwartej sali lekcyjnej.

Szkoła została zaopatrzona w pierwszy mikroskop.

W latach **1954 – 1956** funkcję kierownika szkoły sprawował **Stefan Koczot**.

¹⁵ Kronika szkolna

W roku szkolnym **1956/57** kierownictwo szkoły objął **Józef Domin**.

W związku z tym, że budynek szkolny znajdował się w opłakanym stanie, a także trudno było w nim pomieścić wszystkie dzieci, postanowiono wybudować nową szkołę. Utworzono Komitet Budowy Szkoły, na którego czele stanął miejscowy gospodarz **Bolesław Miś**. Latem 1956 r. przygotowano fundamenty pod nową szkołę. Wszystkie prace prowadzono w czynnie społecznym miejscowej ludności przy wydatnej pomocy państwa „...*biorąc pod uwagę pracę Komitetu Budowy Szkoły to najwięcej pracy włożyli: ob. **Dykiel Antoni** obecny pełnomocnik wsi oraz **Kozak Mieczysław**, który jako członek Powiatowej Rady Narodowej zajmował się przydziałami dla szkoły. Środowisko przyszło z wydatną pomocą uchwalilo szarwarki dla szkoły oraz pewne datki pieniężne...*”

„...*Rok 1958 był dla mieszkańców Grzegorzówki rokiem wyteżonej, pełnej poświęcenia pracy nad budową i wykończeniem nowej, murowanej, piętrowej szkoły. Po 50-letnim okresie istnienia szkoły w Grzegorzówce, szkoły prymitywnej nie odpowiadającej nowym*

warunkom, ilości dzieci i sił nauczycielskich, działwa szkolna, mieszkańcy i nauczyciele doczekali się nowej, pięknej szkoły.

*Bardziej aktywni mieszkańcy wsi, od dawna snuli plany poprawy warunków lokalowych szkoły. Większość ludności bardzo chętnie chciała iść z pomocą w budowie, lecz lata przemijały przeplatane latami wojny, te niosły zniszczenia, nędzę, a szkoła nadal pozostawała i ustępowała miejsca innym bardziej palącym problemom. Dopiero po II wojnie, kiedy władzę w kraju objął lud, a we wsi Grzegorzówka do głosu doszli ludzie rozumiejący naprawdę potrzebę nauki i wiedzy, kiedy rząd ludowy sprawy oświaty, budownictwa szkolnego postawił na jednym z czołowych zadań półwieczne marzenia ludzi o nowej szkole stały się realne. W 11 lat od zakończenia wojny, a w roku 1956 przystąpiono do budowy nowej szkoły. Planowano postawić szkołę parterową, ale zaszła potrzeba budowy mieszkań dla nauczycieli, więc postanowiono wybudować szkołę piętrową. Parcelę pod budowę uzyskano w drodze wymiany za parcelę szkolną. Przy budowie szkoły pracowali murarze wiejscy na czele z majstrem **Walasem Edwardem**.*

Budowę szkoły zakończono 25 sierpnia 1958 roku.

Naukę w szkole rozpoczęto uroczystym otwarciem w dniu 1 września 1958 roku. Na uroczystość tę zaproszono przedstawicieli Inspektoratu Oświaty, Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, Komitetu Powiatowego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, kierowników sąsiednich szkół, oraz przedstawicieli miejscowego społeczeństwa. Uroczystość otwarcia nowej szkoły rozpoczął kierownik szkoły ob. Domin Józef. Do pracy wychowawczej w nowej szkole przystąpili następujący nauczyciele: ob. Domin Józef jako kierownik szkoły, Misiowa Zofia, Machowska Zofia, Polewczak Marian i Działo Genowefa...’’¹⁶

¹⁶ Kronika szkolna

W pierwszym rzędzie od lewej stoją: Władysława Musiałek, Franciszek Musiałek – kierownik szkoły, Genowefa Kotlarz, w drugim rzędzie od lewej: Zofia Miś, Bronisława Fuchs, Lucyna Międlar

Grono pedagogiczne w otoczeniu uczniów

Uczniowie SP w Grzegorzówce

Lata 1956 – 1959 dla mieszkańców Grzegorzówki to lata wytężonej pracy w kierunku podniesienia poziomu życia w ogóle, a życia kulturalnego w szczególności. Po wybudowaniu nowej szkoły przyszła kolej na elektryfikację wsi.

Elektryfikacja Grzegorzówki „...*jest nierozzerwalnie związana z nazwiskiem ob. **Kozaka Mieczysława**. Ten stosunkowo młody człowiek pracujący w G.K.L. Hyżne w latach 1957/59 wszystkie prawie wolne od pracy chwile, a nawet część czasu pracy zawodowej, poświęcił dla wsi, którą chciał postawić na poziomie równym wsi*

Hyżne...”¹⁷ Jednak starania o włączenie elektryfikacji Grzegorzówki w plan powiatowy nie dały pozytywnego rezultatu. Plan powiatowy obejmował wsie położone bliżej miast i ważnych szlaków komunikacyjnych. Na elektryczność mieszkańcy Grzegorzówki mogli liczyć dopiero za kilka lat. Z końcem 1957 r. na jednym z zebrań wiejskich ob. Kozak w gorących słowach tłumaczył ludziom i zalecał konieczność elektryfikacji na własny koszt. Część ludzi szybko zdecydowała się przystąpić do dzieła, wybrano komitet, który zaczął gromadzić wpłaty ludności. Nauczyciel Marian Polewczak w kronice szkolnej tak pisze: „...*Kto nie był w tym roku w Grzegorzówce, ten nie miał przypuszczalnie okazji widzieć na przestrzeni 15-lecia Polski Ludowej wzoru i poświęcenia chłopca polskiego w czynie społecznym. Śmiem twierdzić, że takie poświęcenie, taki zapał, taka organizacja pracy dla dobra wszystkich, wszystkich wykonywana z własnej chęci, bez perspektywy zarobku, jest raczej mało spotykana.*”¹⁸ Uwiecznieniem pracy i poświęcenia ludzi stał się dzień 5 września 1959 roku, kiedy zaświeciła pierwsza żarówka.

¹⁷ Kronika szkolna

¹⁸ Tamże

W latach **1960 – 1968** szkołą w Grzegorzówce kierował **Franciszek Musiolek**. Był to czas wprowadzania świeckości nauczania. Nie odbywały się już w szkole lekcje religii, a uroczystości organizowane przez szkołę miały charakter świecki. Nastąpiły zmiany w treściach i metodach nauczania. Wcielano w życie hasło: „Szkoła winna być wzorem ładu, piękna i porządku.” Wysiłkiem wszystkich uczniów i nauczycieli uporządkowano podwórko szkolne, założono rabaty kwiatowe przed szkołą.

W roku szkolnym 1964/65 wprowadzono jednolite mundurki szkolne dla dziewcząt i chłopców.

W szkole realizowano plan nauczania obowiązkowy dla szkół o 4 nauczycielach – wariant A. Nauka łączona odbywała się w klasach II-III i dotyczyła przedmiotów artystycznych, lekcje innych przedmiotów prowadzono rozdzielnie. „...*Praca dydaktyczna i wychowawcza opiera się na wytycznych VII, VIII i XIII Plenum KC PZPR oraz IV Zjazdu Partii. Problemy XX-lecia Polski Ludowej i 1000-lecia Państwa Polskiego to dominujące zagadnienia, wokół których skupiała się praca wychowawcza w szkole i środowisku...*”¹⁹

¹⁹ Kronika szkolna

Młodzież szkolna brała udział w akademiach z okazji rocznic: Rewolucji Październikowej, powstania Ludowego Wojska Polskiego, Święta Pracy. Uroczyscie obchodzono „1000-lecie Państwa Polskiego”.

Wielką popularnością wśród młodzieży szkolnej cieszyło się kółko fotograficzne, wycieczki krajoznawcze – szlakiem najpiękniejszych zakątków okolicy oraz zawody sportowe.

17 listopada 1962 r., po raz pierwszy zorganizowano uroczystość związaną z przyjęciem pierwszoklasistów w poczet uczniów szkoły.

W roku szkolnym 1966/67 do szkół powszechnych wprowadzono obowiązkową klasę ósmą. Ze względu na brak nauczycieli uczniowie kończący siódmą klasę w Grzegorzówce musieli wypełnić obowiązek szkolny kończąc klasę ósmą w Szkole Powszechnej w Dylągówce. Dopiero w roku następnym stan kadry pedagogicznej w liczbie 6 nauczycieli umożliwił wprowadzenie klasy ósmej.

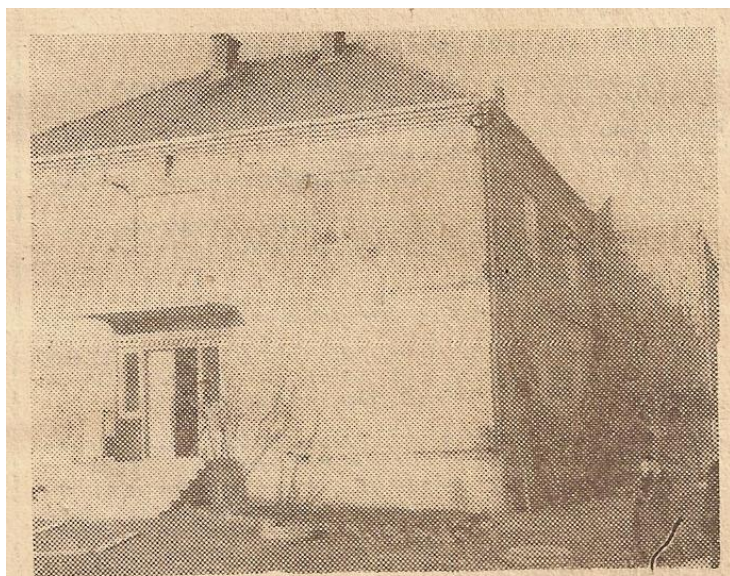
W marcu 1968 r. nowym kierownikiem szkoły został **Jan Kaplita**. Do szkoły uczęszczało 176 uczniów, którzy uczyli się w 5 salach lekcyjnych. Zaistniała konieczność rozbudowy szkoły.

Z inicjatywą tą wystąpił przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego **Mieczysław Kozak**. Jego propozycja została przyjęta na zebraniu wiejskim i jeszcze w tym samym roku zaczęto gromadzić materiał potrzebny do rozbudowy szkoły. W czerwcu 1969 r. założono Komitet Rozbudowy Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce, na którego czele stanął Mieczysław Kozak. Rozbudowa szkoły miała być prowadzona w czynie społecznym. Oprócz Mieczysława Kozaka dużą aktywnością na rzecz rozbudowy szkoły wyróżnili się: sołtys wsi – **Antoni Dykiel** oraz sekretarz POP – **Ludwik Kotlarz**. W dniu 10 lipca przystąpiono do rozbudowy szkoły pod kierownictwem budowlanym **Józefa Walasa**. Nowy budynek o wymiarach 11x18m miał być połączony ze starym budynkiem szkolnym. Na koniec roku szkolnego 1969/1970 rozbudowę doprowadzono do parteru ze stropem, ale prace przerwano ze względu na brak materiałów i wykonawcy.

Rok szkolny 1970/71 przyniósł zmianę na stanowisku dyrektora szkoły. Jana Kaplitę zastąpił jego brat - **Tadeusz Kaplita**, który pełnił tę funkcję do roku **1976**.

Dyrektor szkoły wspólnie z nowym przewodniczącym Komitetu Rozbudowy Szkoły podjęli starania

o legalizację zmian w planie rozbudowy szkoły. Zmiany te dotyczyły projektu wykonania centralnego ogrzewania oraz podłączenia wody. We 1972 r. remont szkoły zakończono. Przybyło 4 nowe sale lekcyjne, a w październiku uruchomiono centralne ogrzewanie. W sumie było 10 sal lekcyjnych, w których uczyło się 207 uczniów.

Szkoła Podstawowa w Grzegorzówce, w pow. rzeszowskim została ostatnio rozbudowana. Budynek powiększono o 4 nowe sale lekcyjne. Przewiduje się tu zorganizowanie szkoły zbiorczej. Obecnie w Grzegorzówce uczy się 183 dziewcząt i chłopców.

Na zdjęciu: widok na przebudowany gmach szkoły.

Fot. M. KOPEĆ

W pracach na rzecz szkoły wyróżnili się: **Walas Józef, Łoza Józef, Kotlarz Ludwik, Filip Marian, Kusz Zdzisław, Dykiel Stanisław, Dykiel Stanisław syn Jakuba**. Rok 1973 był szczególnie dla społeczności szkolnej i mieszkańców Grzegorzówki. Ulepszono nawierzchnię drogi łączącej Grzegorzówkę z Dylągówką i została uruchomiona linia PKS na trasie Grzegorzówka-Rzeszów. I chociaż autobus PKS kursował początkowo tylko dwa razy dziennie, ludność cieszyła się, bo oto świat przybliżył się znacznie do ich wioski.

W kwietniu 1972 r. sejm uchwalił ustawę „Karta praw i obowiązków nauczyciela”, która m.in. uprościła system wynagradzania nauczycieli, ujednoliciła wymiar godzin nauczania, podniosła wymagania dotyczące wykształcenia, zniósła egzaminy kwalifikacyjne a wprowadziła praktykę pedagogiczną, usankcjonowała Dzień Nauczyciela, wprowadziła fundusz socjalny oraz nowe tytuły zawodowe, m.in. dyrektora szkoły.²⁰

Nastąpiły również zmiany w systemie szkolnym. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 13 października 1973 roku podjął uchwałę w sprawie dalszego rozwoju systemu oświaty.

²⁰ Jan Buczkowski, Karta praw i obowiązków nauczyciela, Przepisy prawne i komentarze, Warszawa 1974, s. 10-22.

Uchwała stanowiła między innymi wprowadzenie powszechnej średniej szkoły ogólnokształcącej, stopniowe upowszechnianie wychowania przedszkolnego dla dzieci 6-letnich oraz zmianę organizacji szkół zawodowych i wyższych na podbudowie 10-letniej szkoły średniej.²¹

Dzięki staraniom i zapobiegliwości dyrektora T. Kaplity szkoła wzbogaciła się o nowoczesny sprzęt: telewizor, aparat projekcyjno-dźwiękowy, odbiornik radiowy, rzutniki i maszyny do szycia. Młodzież miała możliwość działania i rozwijania zainteresowań w kołach naukowych oraz w Związku Harcerstwa Polskiego, Lidze Ochrony Kraju, Lidze Ochrony Przyrody, Polskim Czerwonym Krzyżu. Wśród uczniów propagowano idee oszczędzania (SKO) i sumiennej nauki (wprowadzono odznaki „Wzorowy uczeń”). W celu wyrabiania u uczniów samorządności współodpowiedzialności za życie szkolne, podzielono uczniów szkoły na trzy grupy wiekowe o określonej nazwie, symbolice i obrzędowości. Uczniowie klas I-III należeli do „Iskierek”, uczniowie klas IV-V tworzyli grupę o nazwie „Płomyki”, a uczniów klas VI-VIII nazywano „Żakami”.

²¹ Jan Buczkowski, Karta praw i obowiązków nauczyciela, Przepisy prawne i komentarze, Warszawa 1974, s. 6.

Ważnym wydarzeniem w życiu szkoły był dzień 10 kwietnia 1974 r., kiedy to miała miejsce uroczystość składania obietnicy i przyrzeczenia harcerskiego przez zuchy i harcerzy w obecności komendanta Hufca Rzeszów – Powiatu dh phm. Adama Betleji.

dh phm. Adama Betleja w otoczeniu harcerzy SP w Grzegorzówce

Składanie przyrzeczenia harcerskiego przez uczniów
SP w Grzegorzówce

Składanie przyrzeczenia harcerskiego przez uczniów
SP w Grzegorzówce

W otoczeniu harcerzy i zuchów SP w Grzegorzówce od lewej stoją:
dyrektor szkoły – Tadeusz Kaplita, dh phm. Adama Betleja

Młodzież szkolna chętnie brała udział w czynach społecznych, a jesienią pomagała rolnikom w wykopkach.

W związku z uchwałami VI Zjazdu PZPR o rekonstrukcji sieci istniejących szkół podstawowych na wsi, w kierunku tworzenia szkół zbiorczych, z dniem 3 września 1973 r., szkoła w Grzegorzówce została przekształcona w szkołę zbiorczą, po zlikwidowaniu szkoły w Wólce Hyżneńskiej i przekształceniu jej w punkt filialny z klasami I-IV.

W 1975 r. mieszkańcy Grzegorzówki i Wólki Hyżneńskiej żyli sprawą budowy kościoła. Udział przy budowie kościoła był piętnowany przez władze komunistyczne, ale społeczności obu wsi wykazały się hartem ducha, niezłomnością i wytrwałością w dążeniu do celu, świątynia została bardzo szybko wzniesiona i w tym samym roku została poświęcona Matce Boskiej Bolesnej. W 1977 roku erygowano nową parafię Grzegorzówka – Wólka Hyżneńska. Idea społeczeństwa świeckiego lansowana przez PZPR, w Grzegorzówce i Wólce Hyżneńskiej poniosła fiasko.

Kościół parafialny pod wezwaniem Matki Bożej Bolesnej
w Grzegorzówce – Wólce Hyżnieńskiej

W latach **1976 – 1984** funkcję dyrektora szkoły w Grzegorzówce piastuje **Józef Sochacki**.

Jest to czas trudny. Przez kraj przelewa się fala strajków. Kryzys gospodarczy i ekonomiczny ogarnia wszystkie dziedziny życia. Komuniści trzymają się kurczowo wytyczonej przez Kreml drogi, ale i oni powoli tracą nadzieję na lepsze jutro. Wzrasta niezadowolenie społeczne i wzmacnia się opór robotników. Wybór Karola Wojtyły na papieża rozpala serca i umysły Polaków, a powstanie NSZZ „Solidarność” budzi entuzjazm ludności - rodzi nadzieję na wolność. Stan wojenny

i działania Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, były próbą stłamszenia marzeń wielu pokoleń Polaków o wolności i niezawisłości, o spokojnym, owocnym i dostatnim życiu dla setek tysięcy polskich rodzin.

Dla mieszkańców Grzegorzówki czas ten też nie był łatwy. Problemy z zaopatrzeniem w podstawowe środki do życia, długie kolejki pod jedynym wiejskim sklepem, niezadowolone i wrogie miny kolejkowiczów, w rozmowach wszechobecna polityka oraz rozbieżności wśród nauczycieli, uczniów i rodziców – to cechy charakterystyczne tamtych lat.

W szkolnictwie znów nastąpiły zmiany w roku szkolnym 1978/79 wprowadzono klasy pierwsze szkoły dziesięcioletniej (od tego pomysłu odstąpiono w 1981 r.). Brak programów nauczania i podręczników dla uczniów niepokoił nauczycieli i rodziców. Po raz pierwszy wszystkie dzieci 6-letnie objęto codziennie 5-godzinną opieką. W styczniu 1982 r. na nowo uregulowano stosunek służbowy nauczyciela w „Karcie Nauczyciela”. Zrezygnowano z praktyki pedagogicznej wprowadzając ocenę pracy nauczyciela, wprowadzono nowy system wynagradzania, urlop dla poratowania zdrowia, nowe pensum dydaktyczne, tytuł honorowy „Zasłużony Nauczyciel Rzeczypospolitej Ludowej”, „Medal Komisji

Edukacji Narodowej”, dodatek wiejski, wolny od zajęć lekcyjnych Dzień Edukacji Narodowej. Zmieniono również rotę ślubowania na: *"Ślubuję rzetelnie pełnić mą powinność nauczyciela, wychowawcy i opiekuna młodzieży, dążyć do pełni rozwoju osobowości ucznia i własnej, kształcić i wychowywać młode pokolenie w duchu umiłowania Ojczyzny, poszanowania Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zgodnie z zasadami humanizmu, sprawiedliwości społecznej i wolności sumienia"*²².

Zadbano o wygląd szkoły, wykonując elewację. Przygotowano teren pod boisko i plac zabaw, a także ogrodzono parcelę szkolną.

Uczniowie brali udział w obozach wędrownych, zawodach sportowych i konkursach przedmiotowych. Uroczystości szkolne uświetniały występy szkolnego chóru, który prowadził dyrektor szkoły Józef Sochacki, a także zespół harcerski „Wesołe nutki” – prowadzony przez dh Bogumiłę Bogdan, który wyśpiewał i wytańczył wyróżnienie na przeglądzie piosenki harcerskiej w Rzeszowie.

W 1984 r., staraniem Mieczysława Kozaka rozpoczęto budowę Domu Strażaka.

²² Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 roku- "Karta Nauczyciela".

Rok szkolny 1984-1985 przyniósł zmiany na stanowisku dyrektora szkoły oraz reorganizację systemu zarządzania oświatą. Nowym dyrektorem Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce został **mgr Andrzej Przybyło**, który pełnił ten obowiązek w latach **1984 - 1989**. W tym czasie upadła koncepcja szkoły dziesięcioletniej, zlikwidowano również zbiorcze szkoły gminne. Usamodzielił się punkt filialny w Wólce Hyżnieńskiej, podnosząc swój stopień organizacyjny ponownie do ośmiu klas. W miejsce gminnego dyrektora szkół powołano inspektora oświaty i wychowania, sprawującego nadzór nad placówkami oświatowymi w gminie.

Grono pedagogiczne SP w Grzegorzówce rok 1987, od lewej stoją: Wiesław Rożek, Helena Dziura, Anna Kotlarz, Zefira Dziarmaga, Iwona Sochacka, Jadwiga Pałac, Małgorzata Przybyło, Andrzej Przybyło – dyrektor szkoły, siedzą od lewej: Wanda Baran, Krystyna Ślomp

Szkoła borykała się z problemem pozyskania wykwalifikowanych nauczycieli do niektórych przedmiotów. Praca w szkole wiejskiej nie cieszyła się w owym czasie zainteresowaniem absolwentów kończących wyższe uczelnie. Było to spowodowane trudnym dojazdem i brakiem mieszkań dla nauczycieli. Władze oświatowe, aby zachęcić młodych ludzi do pracy na wsi dołożyły do pensji nauczycielskiej specjalny dodatek za pracę na wsi. Fakt ten nie poprawił sytuacji kadrowej w szkołach wiejskich.

Nowy dyrektor z zapałem przystąpił do realizacji swojej wizji szkoły – szkoły nowoczesnej, otwartej, integrującej nauczycieli, uczniów, rodziców i całą społeczność wiejską. Młodzież szkolna i nauczyciele włączyli się w nurt życia wsi. Brali udział w pracach porządkowych przy budowie remizy, porządkowali teren w pobliżu szkoły, dbali o porządek wokół sklepu i przystanku autobusowego. Z zapałem przygotowywali oprawę artystyczną dożynek wiejskich, akademii rocznicowych i zabaw szkolnych. W szkole zorganizowano klasopracownie, a dla młodzieży szkolnej wydzielono świetlicę. Szkoła aktywnie promowała w środowisku apel Patriotycznego

Ruchu Odrodzenia Narodowego o *Narodowy Czyn Pomocy Szkole*.

Efektem tego było powstanie Wiejskiego Komitetu Rozbudowy Szkoły w Grzegorzówce. Komitet zaplanował rozbudowę szkoły o salę gimnastyczną i mieszkania dla nauczycieli oraz przystąpił do opracowania dokumentacji potrzebnej do przeprowadzenia rozbudowy. Znaczącą pomoc finansową szkoła otrzymywała od zakładu patronackiego „Technitex” z siedzibą w Dylągówce.

W czerwcu 1989 roku dyrektor szkoły mgr inż. Andrzej Przybyło po siedmiu latach pracy w tej szkole, w tym pięć lat na stanowisku dyrektora pożegnał się z uczniami, gronem nauczycielskim i rodzicami. Przyjął propozycję przejścia do pracy na stanowisko inspektora oświaty i wychowania w Hyżnem. Obowiązki dyrektora szkoły przekazał mgr inż. Genowefie Maziarz.

Mgr inż. Andrzej Przybyło był założycielem i opiekunem zespołu wokalny – instrumentalnego **GAMEK**, który działał przy Szkole Podstawowej w Grzegorzówce w latach 1994 – 1997.

Nazwa zespołu powstała od pierwszych liter imion jego członków:

Grażyna Florek - śpiew

Aśka (Joanna) Pałac – śpiew

Magdalena Przybyło – organy, śpiew

Edyta Baran – organy, śpiew

Klaudia Bała – gitara, śpiew

Zespół GAMEK tworzył oprawę muzyczną imprez szkolnych, uroczystości parafialnych i gminnych. Brał udział w konkursach i festiwalach (piosenki religijnej w Przemyślu, przeglądzie kolęd i pastorałek w Lubeni, przeglądzie pieśni Maryjnych w Borku Starym, spotkaniach śpiewających dzieci

w Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie, rejonowych i wojewódzkich, hufcowych festiwalach piosenki harcerskiej i zuchowej), skąd przywoził liczne trofea, tytuły „laureata” i wyróżnienia. GAMEK wziął udział w audycji programu radia „VIA” pt. „Debiuty”

Występ zespołu „Gamek” na Dniu Matki w Lubeni

Zespół „Gamek”

W III Rzeczypospolitej

Upadek komunizmu w 1989 r. stał się początkiem zmian w polskim szkolnictwie. Nauczyciele zyskali większą swobodę działania. Możliwe stało się tworzenie klas autorskich, własnych programów nauczania i korzystanie z różnych podręczników. Przywrócono naukę religii w szkołach.

1 stycznia 1996 roku organem prowadzącym szkoły podstawowe zostały gminy. Do zadań gminy należy m.in. zakładanie i prowadzenie publicznych przedszkoli i szkół podstawowych, odpowiedzialność za działalność finansową i administracyjną szkoły, organizacja przygotowania przedszkolnego dzieci sześciolletnich, dowóz dzieci do szkół.

Obowiązki dyrektora szkoły w **latach 1989 – 1998** pełniła **mgr inż. Genowefa Maziarz**.

Grono pedagogiczne SP w Grzegorzówce, od lewej stoją: Aleksander Chwajta, Anna Kotlarz, Genowefa Maziarz – dyrektor szkoły, Teresa Jacek, Stanisława Litwin, Michalina Dormanowa, Stanisław Bator, siedzą od lewej: Wanda Baran, Dorota Tyburska, Helena Dziura, Bogusława Wróbel, Małgorzata Przybyło, Krystyna Ślemp

6 grudnia 1990 roku na specjalnym posiedzeniu Rady Pedagogicznej, w którym wzięły udział przedstawicielki „Solidarności Rolników Indywidualnych” i Komitetu Rodzicielskiego panie: Anna Bała i Danuta Pomarańska, dyrektor szkoły mgr inż. Genowefa Maziarz przedstawiła zebrany postulat rodziców w sprawie przywrócenia Szkole Podstawowej w Grzegorzówce imienia św. Jana Kantego. Dyrektor szkoły postulat rodziców uznała za zasadny, gdyż zebrana dokumentacja (wpisy w arkuszach szkolnych m.in. z roku 1935, świadectwa szkolne z lat 1950-1952) wskazywała na to, że imię św. Jana Kantego szkoła

w Grzegorzówce nosiła w okresie międzywojennym oraz krótko po II wojnie światowej. Dyrektor szkoły przekonywała zebranych o słuszności przywrócenia szkole imienia św. Jana Kantego tymi słowami „...*Cechy charakteru i sylwetka św. Jana Kantego powinny być stawiane, w naszej pracy dydaktyczno-wychowawczej, jako wzór do naśladowania. I mimo, że jest to postać odległa historycznie, to takie cechy charakteru jak pracowitość, ofiarność, poszanowanie drugiego człowieka są zgodne z dzisiejszymi wymogami pracy wychowawczej wśród młodzieży. Święty Jan Kanty jest patronem uczących się dzieci, młodzieży, studentów i profesorów. Opiekunem uczących się i uczonych...*”²³

Postulat rodziców, poparty przez dyrektor szkoły zaakceptowała Rada Pedagogiczna i Komitet Rodzicielski.

Rok 1991 był dla społeczności szkolnej rokiem szczególnym. W ciągu roku szkolnego uczniowie, nauczyciele i rodzice zapoznawali się z biografią patrona szkoły, legendami związanymi z Jego życiem. Uczyli się hymnu szkoły, a plastycznie utalentowani uczniowie pod kierunkiem nauczycieli wykonali gazetki ściennie, obrazujące postać Jana Kantego jako patrona mądrego

²³ Zapis w Księdze Protokołów Rady Pedagogicznej z dn.6.12.1990 r.

i światłego. Nad całością czuwał nauczyciel historii - mgr **Aleksander Chwajta**.

20 października 1991 roku odbyła się wielka uroczystość przywrócenia szkole imienia św. Jana Kantego. Zaproszono na nią gości z zewnątrz: władze kuratorskie, gminne, byłych nauczycieli tej szkoły i rodziców. Po mszy świętej w kościele odbyła się ceremonia przywrócenia Szkole Podstawowej w Grzegorzówce imienia św. Jana Kantego. Na pamiątkę wydarzenia wmurowano tablicę, którą ufundował pan **Adam Bała**. Pojawiły się na niej słowa Władysława Berenta:

„Miłość ojczyzny

to sumienność w swym dziele pracy.”

Następnie odbyła się akademія w wykonaniu uczniów szkoły. Prezentowali się wszyscy uczniowie, od przedszkolaka do ośmioklasisty.

Hymn szkoły

**Janie Kanty, Janie święty
wszyscy Cię kochamy.
Jako patrona naszej szkoły
wszyscy uwielbiamy.**

**Ochroń od burz, zachowaj od pęt
Janie z Kęt**

**Janie Kanty, Janie Święty
opiekuj się nami.
Sprawuj pieczę nad uczniami,
Bo my Ci ufamy.**

**Ochroń od burz, zachowaj od pęt
Janie z Kęt**

Rys biograficzny św. Jana Kantego.

Św. Jan Kanty urodził się 24 czerwca 1390 roku w miasteczku Kęty odległym 30 kilometrów od Oświęcimia. Jego rodzice: Anna i Stanisław byli mieszczanami znanymi z pobożności. Mały Jan od dzieciństwa wychowywał się w atmosferze religijności, która nie przejawiała się jedynie w słowach, ale była obecna we wszystkich aspektach życia. Dosyć późno, bo w 23 roku życia, rozpoczął studia w Akademii Krakowskiej na Wydziale Filozoficznym i w roku 1418 otrzymał tytuł magistra sztuk. Między rokiem 1418-1421

przyjął święcenia kapłańskie, następnie w roku 1421, na prośbę zakonników w Miechowie koło Krakowa został kierownikiem tamtejszej szkoły klasztornej. Tam też głosił kazania w języku polskim oraz przepisywał (kopiował) dzieła, szczególnie świętego Augustyna. Czynił to także później przez 40 lat, kopiując dzieła także innych autorów, w tym świętego Tomasza z Akwinu. Pozostawił po sobie wyjątkowa spuściznę w postaci przepisywanych dziesiątków prac i traktatów naukowych – łącznie około 14 tysięcy stron. W roku 1429 rozpoczął wykłady w Akademii Krakowskiej na Wydziale Filozoficznym, gdzie wykładał sztuki wyzwolone – logikę, fizykę i ekonomię Arystotelesa. Przez kilka lat pełnił funkcje dziekana wydziału. Święty Jan przez 14 lat będąc profesorem na Wydziale Filozoficznym studiował w Akademii Krakowskiej teologię i studia uwieńczył stopniem magistra teologii, po czym wykładał w tejże Akademii teologię. Został uhonorowany kanonią przy kościele św. Floriana w Krakowie oraz otrzymał probostwo w Olkuszu. Z tego ostatniego urzędu zrezygnował, gdyż uważał, iż nie może czerpać dochodów z funkcji, której faktycznie spełniać nie mógł, pracując jako profesor w Krakowie. Jan odbył pielgrzymkę do Rzymu. W żywotach Świętego

wspominano o Jego pielgrzymowaniu do Ziemi Świętej. Faktycznie były to pielgrzymki do Miechowa, gdzie w bazylice bożogrobców, w Grobie Pańskim przechowywano relikwie ziemi z Jerozolimy, z grobu Pana Jezusa. Nasz Patron słynął z wielkich dzieł miłosierdzia, w pracy duszpasterskiej krzewił kult eucharystyczny, wiele czasu poświęcał pracy w konfesjonale. Pełen zasług, w opinii świętości, odszedł do Pana 24 grudnia 1473 roku. Kiedy umierał zamknęła się lista Jego miłosiernych uczynków i wykonywanych prac. Otworzyła się natomiast skarbnica łask, jakie wyjednywał u Boga opiekun przygnębionych i potrzebujących, pracowity patron ludzkiego szczęścia. Pochowano Go w podziemiach kościoła św. Anny w Krakowie, gdzie do dzisiaj znajdują się Jego relikwie. Beatyfikacji doczekał się w 1680 roku, a kanonizacji w 1767 roku.

Postać św. Jana Kantego przez wieki obrosła legendami. Jedną z najpopularniejszych mówi o ubogiej służącej, którą spotkał zapłakaną, gdy zbiła dzban z mlekiem w drodze na targ. Cudownie naprawiony dzban za sprawą Mistrza z Kęt napełnił się ponownie, chroniąc dziewczynę przed przykrościami. Inne

przedstawiają św. Jana Kantego, który nie potrafi przejść obojętnie obok marznącego na ulicy biedaka i przyodziewa go własnym płaszczem, oddaje jedyne buty. W zapisanym przez ks. Piotra Skargę żywocie Kanty pojawia się jako pielgrzym napadnięty przez rabusiów. Tak zdumiał swoją uczciwością złodziei, że oddali mu ze skruchą zabrane wcześniej pieniądze...

Cechami charakteru jakie posiadał Jan Kanty może „przydzieć się” każdy człowiek, w każdym czasie, gdyż są one uniwersalne i ponadczasowe, szczególnie zaś nauczyciel i uczeń. Nauczyciel dlatego, że powinien on być autorytetem dla ucznia, takim jakim dla swoich podopiecznych święty Jan z Kęt; uczeń zaś dlatego, że wzorując się na mistrzu z Kęt, można dojść do wyżyn mądrości drogą pracowitości i uczciwości. Jan Kanty jest więc wzorem do naśladowania dla wszystkich, którzy w swoim życiu cenią sobie **mądrość, miłosierdzie, pracowitość, uczciwość...**²⁴

²⁴ Krystyna Ślemp: Patron w szkole – autorytet czy figura? Na przykładzie Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce, Rzeszów 2007.

W latach 1998 - 2008., funkcję dyrektora szkoły pełnił młody, pełen zapału, nauczyciel wychowania fizycznego, wychowanek tutejszej szkoły, mieszkaniec Grzegorzówki – **Stanisław Bator**.

Stanisław Bator dyrektor szkoły w latach 1998-2008

Stanisław Bator w znacznym stopniu przyczynił się do obecnego funkcjonalnego i estetycznego wyglądu szkoły, poprzez nieustanne remonty i modernizacje wykonane w czasie pełnienia funkcji dyrektora. Do najbardziej znaczących należą:

- gruntowny remont kuchni,
- utworzenie stołówki szkolnej,
- adaptacja lokalu mieszkalnego na potrzeby oddziału przedszkolnego dla 6-latków,
- wykonanie boiska do koszykówki,
- wymiana instalacji wodno-kanalizacyjnej
- gruntowny remont sanitariatów

- wymiana instalacji elektrycznej w nowej części budynku,
- wykonanie odwodnienia budynku szkoły,
- wymiana stolarki okiennej,
- modernizacja kotłowni węglowej na gazową,
- wykonanie ocieplenia stropu,
- wykonanie ocieplenia i elewacji budynku szkolnego.

Wyremontowana
kuchnia

Wyremontowane toalety

Dzięki tym inwestycjom znacznie polepszyły się warunki do realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych. Zaprezentowane tu efekty prac remontowych i modernizacyjnych to tylko najważniejsze z nich. Ponadto szkoła wzbogaciła się o dwie pracownie komputerowe sfinansowane przez MEN i ES, dwie kserokopiarki, keyboard, magnetofony, telewizor, programy multimedialne i książki.

Rok 1999 to czas wielkich zmian w naszym kraju. Wprowadzono nowy podział administracyjny kraju. Rzeszów stał się stolicą województwa podkarpackiego, które obejmuje dawne województwo przemyskie, tarnobrzeskie i krośnieńskie. Weszły również w życie reformy: służby zdrowia i oświaty.

Reforma systemu oświaty miała na celu wprowadzenie korzystnych zmian w funkcjonowaniu szkolnictwa.

W projekcie reformy przyjęto, że nowy system oświatowy podniesie poziom edukacji społeczeństwa przez upowszechnianie wykształcenia średniego i wyższego, wyrównanie szans edukacyjnych oraz poprawę jakości kształcenia rozumianej jako integralny proces wychowania i kształcenia. Obniżono stopień organizacyjny szkoły podstawowej do 6 klas, utworzono gimnazja oraz zreorganizowano szkoły średnie, tworząc

3-letnie licea ogólnokształcące i profilowane, 4-letnie technika i 2-3 letnie szkoły zawodowe.

Sześćioletnią szkołę podstawową podzielono na dwa trzyletnie etapy. Pierwszy etap obejmuje klasy od I do III; zasadniczą część stanowi blok zajęć zwanych „kształceniem zintegrowanym”, drugi etap klasy IV-VI – nauczanie blokowe połączone ścieżkami edukacyjnymi.

W klasie VI uczniowie przystępują do sprawdzianu poziomu wiedzy i umiejętności, który jest jednakowy dla wszystkich uczniów.

Uczniowie uczęszczający do gimnazjum to młodzież w wieku 13-16 lat. Kształcenie na tym etapie ma charakter ogólny.

Nauka w gimnazjum kończy się egzaminem gimnazjalnym, pisany przez uczniów klas III w kwietniu. Wynik egzaminu nie ma wpływu na ukończenie gimnazjum, ale ma znaczenie przy rekrutacji do szkół ponadgimnazjalnych (liceum ogólnokształcącego, liceum profilowanego, technikum i szkoły zawodowej).

Wprowadzono nowe programy nauczania i nowe ramowe plany nauczania.

Obniżenie stopnia organizacji szkoły podstawowej spowodowało zmiany kadrowe w Szkole

podstawowej w Grzegorzówce. Na emeryturę odeszły nauczycielki Michalina Dormanowa oraz Helena Dziura. Z pracy w szkole zrezygnowała wieloletnia nauczycielka języka polskiego – Małgorzata Przybyło.

Pracownicy SP w Grzegorzówce, stoją od lewej: Barbara Szura, Stanisław Bator – dyrektor szkoły, Anna Kotlarz, Krystyna Ślęmp, Dorota Tyburska, Wanda Baran, Małgorzata Kmiotek, Bogusława Wróbel, Ludmiła Dykiel

W wyniku wprowadzenia reformy oświaty w czerwcu 1999 r. mury szkoły opuściły dwa roczniki uczniów – obok uczniów klas ósmych absolwentami szkoły po raz pierwszy zostali także uczniowie klas szóstych.

W następnym 2000 roku po raz ostatni nie bez żalu szkoła żegnała absolwentów klas ósmych. W założeniach reformy ważnym elementem oceny osiągnięć

edukacyjnych uczniów, a tym samym oceny jakości pracy szkoły, są testy kompetencji przeprowadzone w klasie szóstej. **Pierwszy sprawdzian szóstoklasiści pisali w kwietniu 2001 r. Kolejne lata wykazały, że wiedza i umiejętności naszych uczniów cały czas utrzymują się na wysokim poziomie.**

Rok szkolny **1999/2000** – był pierwszym rokiem pracy w zreformowanej szkole podstawowej. Zgodnie z wytycznymi MEN-u grono pedagogiczne opracowało nowe, wymagane dokumenty szkolne: Statut Szkoły, Program Wychowawczy, Szkolny Zestaw Programów Nauczania oraz Wewnątrzszkolny System Oceniania. Wprowadzono zmiany dotyczące oceniania. W klasach I-III wprowadzono ocenę opisową, a w klasach IV-VI ocenę mierną zastąpiono oceną dopuszczającą. Zmieniła się również skala ocen zachowania. W tym roku szkolnym weszła w życie znowelizowana Karta Nauczyciela, która wprowadziła nowe zasady uzyskiwania awansu zawodowego przez nauczycieli (nauczyciel stażysta, kontraktowy, mianowany, dyplomowany).

Ważnym wydarzeniem w życiu szkoły były wizyty biskupa Adama Szala w 2002 roku oraz Mariana

Rojka w 2008 roku oraz wizytacja szkoły przez wizytator Urszulę Stec z Kuratorium Oświaty w Rzeszowie (kwiecień 2003 r.). Celem wizytacji było mierzenie jakości pracy szkoły. Szkoła otrzymała ocenę pozytywną.

Wizyta biskupa Mariana Rojka – na zdjęciu z dyrektorem szkoły Stanisławem Batorem - 2008 r.

14 października 2006 r. młodzież szkolna i nauczyciele pożegnali odchodzącego na emeryturę, proboszcza tutejszej parafii, wspianiałego księdza, wieloletniego pedagoga, wychowawcę wielu pokoleń młodzieży – ks. Henryka Rychlaka. Za 40 – letni całokształt pracy, ks. H. Rychlak otrzymał nagrodę dyrektora szkoły, a od grona pedagogicznego pamiątkową książkę.

Od lewej stoją: ksiądz proboszcz Henryk Rychlak, Stanisław Bator – dyrektor szkoły, Michalina Dormanowa – 2006 r.

21 października 2006 r. w 15 – tą rocznicę przywrócenia szkole imienia św. Jana Kantego, społeczność szkolna i mieszkańcy wsi Grzegorzówka żyli uroczystością poświęcenia i nadania szkole sztandaru. Uroczystość rozpoczęła się mszą św. w kościele Matki Bożej Bolesnej w Grzegorzówce-Wólce, w czasie której ks. dziekan Jacek Rawski dokonał poświęcenia sztandaru.

Uroczystość nadania sztandaru SP w Grzegorzówce, przemarsz młodzieży szkolnej i zaproszonych gości do Domu Strażaka-2006 r.

Dalszy ciąg uroczystości miał miejsce w budynku Domu Strażaka w Grzegorzówce. Na tę podniosłą uroczystość przybyli zaproszeni goście:

- wizytator Kuratorium Oświaty w Rzeszowie – Alina Szczepańska,
- zastępca Wójta Gminy Hyżne – Andrzej Sroka,
- sekretarz Urzędu Gminy w Hyżnem – Andrzej Wróbel,
- przewodniczący Rady Gminy w Hyżnem – Jan Majchrowski,
- kierownik referatu prezydialnego Prezydenta Miasta Rzeszowa – Alicja Trzyna,
- prezes Koła Łowieckiego „Wilk – Husów” – Włodzimierz Zwierzyk,

- pracownicy GZEAS w Hyżnem: dyrektor – Janina Błońska, Marta Kowal, Mirosław Dykiel,
- dyrektorzy z zaprzyjaźnionych szkół noszących imię św. Jana Kantego z Futory, Nowosielec, Manasterza i Błędowej Tyczyńskiej,
- dyrektorzy szkół z terenu Gminy Hyżne,
- byli dyrektorzy Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce: Franciszek Musiałek, Jan Kaplita,
- emerytowani nauczyciele Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce: Zofia Miś, Helena Dziura, Genowefa Kotlarz, Michalina Dormanowa, Władysława Musiałek, Irena Kaplita,
- przedstawiciele Rady Rodziców.

Kulminacyjnym punktem uroczystości było złożenie ślubowania przez sześciu uczniów reprezentujących klasy I – VI.

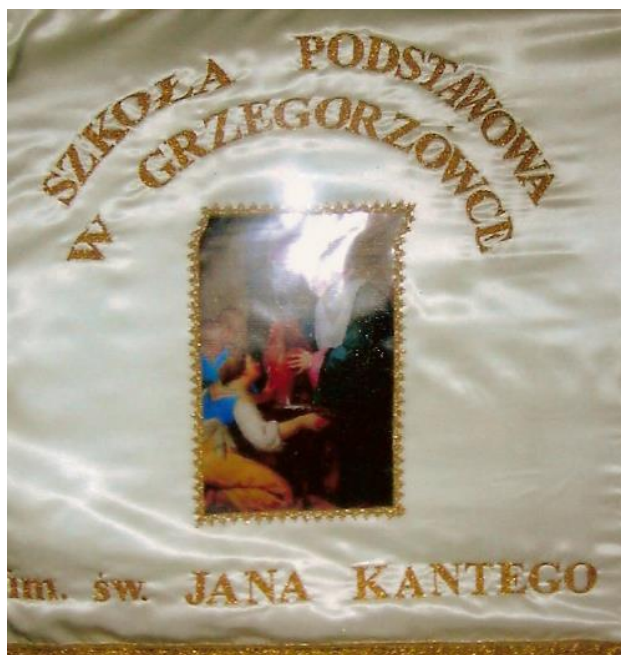
Złożenie ślubowania – 2006 r.

***My uczniowie Szkoły Podstawowej
ślubujemy Tobie Ojczyzno
Sztandaru tego strzec
Pracą i nauką służyć prawdzie,
sprawiedliwości i pokojowi.
Wyrabiać w sobie silną wolę,
odwagę prawdomówność.
Ślubujemy!***

Dyrektor szkoły – Stanisław Bator złożył serdeczne podziękowania wszystkim fundatorom sztandaru, a uczniowie szkoły zachwycili zebranych wspaniałymi, profesjonalnymi występami artystycznymi.

Występy uczniów z okazji nadania sztandaru SP w Grzegorzówce – 2006 r.

Sztandar szkoły w Grzegorzówce

Fundatorzy sztandaru: Ks. Henryk Rychlak, Dorota Tyburska, Barbara Szura, Maja Kowalska, Wanda Baran, Krystyna Ślemp, Anna Kotlarz, Bogusława Wróbel, Gertruda Możdżeń, Adam Bała, Tadeusz Ferenc, Włodzimierz Zwierzyk, Jan Majchrowski, Alicja i Jan Trzyna, Stanisław Bator i Rada Rodziców.

Dyrektor szkoły dbał o odpowiednie kwalifikacje nauczycieli, wysoki poziom wyników nauczania oraz wszechstronny rozwój uczniów. Rezultatem tego były sukcesy uczniów w konkursach i olimpiadach na szczeblu ogólnopolskim, wojewódzkim, powiatowym,

rejonowym i gminnym; a także wysoki wynik (7 stanin) średniej ze sprawdzianów zewnętrznych prowadzonych przez OKE.

Wójt Gminy Hyżne Bogusław Kotarba wręcza uczennicy klasy VI Iwonie Wróbel - laureatce XXII Ogólnopolskiego Konkursu Literackiej Twórczości Dzieci i Młodzieży stypendium Wójta Gminy Hyżne – 2006 r.

Jako nauczyciel wychowania fizycznego duży nacisk kładł na rozwój turystyki pieszej, rowerowej i autokarowej. W szkole organizowano wycieczki jednodniowe po najbliższej okolicy dla przedszkolaków i klas I-III, a dla uczniów klas starszych wyjazdy kilkudniowe. Uczniowie mogli podziwiać między innymi uroki Pienin, Bystrego, Bieszczad, Zakopanego, Krakowa, Wieliczki, Częstochowy, Łańcuta, Bałtowa, arboretum w Bolestraszycach itp.

Uczniowie klasy II, ich rodzice oraz wychowawczynie na wycieczce w Częstochowie – 2003 r.

Uczniowie klas I-III na wycieczce w Łańcucie – 2004 r.

Zima rok 2000

Wieliczka – 2003 r.

Morskie Oko

„Zielona szkoła” 2008

W czerwcu 2008 roku uczniowie klasy V przez pięć dni odpoczywali w Szczawnicy i Krynicy w ramach tzw. „Zielonej Szkoły”.

Stałym elementem były też wycieczki warsztatowe np. do Medyni Głogowskiej, rezerwatu „Bór-Głogów” oraz Muzeum Łowieckiego w Rzeszowie.

Młodzież szkolna na warsztatach garncarskich w Medyni
Głogowskiej 2008 r.

Dużą popularnością cieszyły się wycieczki piesze
i rowerowe, które często kończyły się ogniskiem lub
poczęstunkiem.

Ognisko – 2000 r.

W latach 1998 – 2008 uczniowie naszej szkoły mogli korzystać z bogatej oferty zajęć pozalekcyjnych np. koła przedmiotowe, koło teatralne, koło koronkarskie, zajęcia taneczne i choreograficzne, wyjazdy na basen (pływalnia „Fala” w Nowej Wsi koło Rzeszowa oraz wyjścia na stok narciarski do Dylągówki. Warto zaznaczyć, że opieka nad uczniami wyjeżdżającymi na basen prowadzona była przez nauczycieli społecznie. Przez 9 lat społecznie sprawował opiekę i prowadził zajęcia na pływalni dyrektor szkoły Stanisław Bator.

Dyrektor i nauczyciele dbając o wszechstronny rozwój uczniów, organizowali wyjazdy do teatrów, kin, muzeów. Od 2000 roku w szkole koncertują artyści Filharmonii Rzeszowskiej. Audycje muzyczne prowadzone przez profesjonalistów dostarczają uczniom wielu ciekawych wiadomości, wrażeń słuchowych i estetycznych. Dla uczniów organizowane były spotkania z ciekawymi ludźmi różnych profesji i różnych kultur, a w okresach wakacyjnych zajęcia z uczniami prowadzili harcerze i studenci z Wolontariatu Studenckiego.

Wyjazd do Teatru „Maska” w Rzeszowie 2008 r.

Na pływalni „Fala” w Nowej Wsi, gmina Trzebownik – 2008 r.

Dzień kultury japońskiej w szkole, w barwnych kimonach prezentują się nauczyciele: Krzysztof Kmiotek i Hanna Piłat – 2007 r.

Udział uczniów klasy V w uroczystościach związanych ze Świętem św. Huberta – 2007 r.

Uczniowie z zapałem brali udział w przygotowaniu akademii rocznicowych, wieczorków poezji oraz uroczystości szkolnych np. Święto Zmarłych, Jesień w Poezji, Andrzejki, Dzień Nauczyciela, Dzień Patrona Szkoły itd.

Akademia z okazji Święta Konstytucji 3 Maja – 2007 r.

Pokaz wyobraźni naszych uczniów – Dzień Wiosny 2008 r.

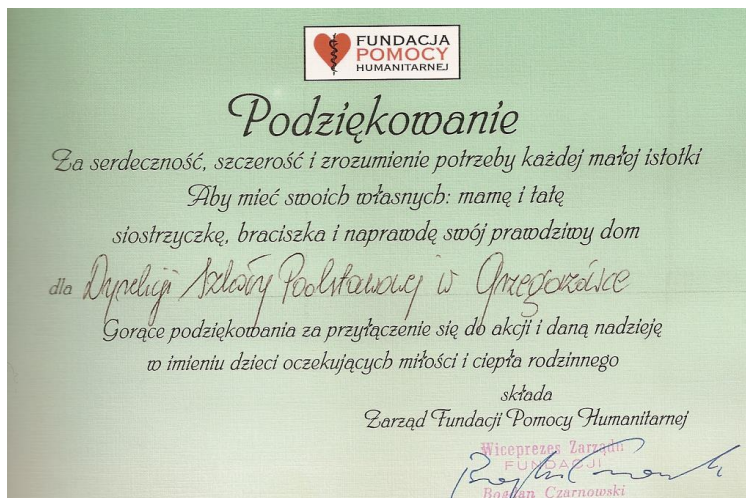
Uczniowie oddają hołd tradycji w spektaklu „Wigilia naszych dziadów” – 2006 r.

Członkowie kołakoronkarskiego prowadzonego społecznie w SP w Grzegorzówce przez emerytowaną nauczycielkę Genowefę Kotlarz (na zdjęciu pierwsza odlewej)

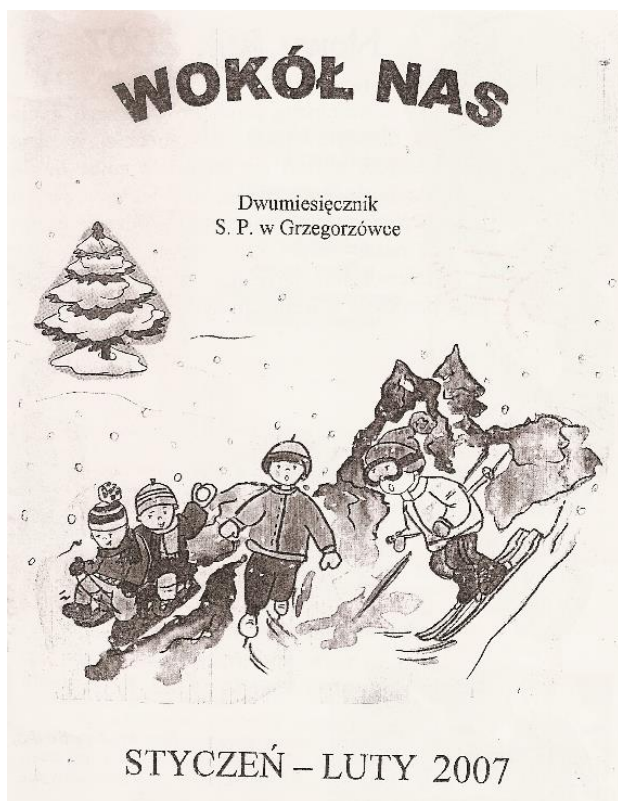
Brali również udział w akcjach: „Cała Polska czyta dzieciom”, „Góra grosza”, „Szkoła pomóż i Ty”, grali wraz z „Wielką orkiestrą świątecznej pomocy” oraz

dbali o porządek w najbliższej okolicy w ramach „Sprzątania świata”.

Od 1999 roku w szkole wydawane jest pismo dla uczniów „Wokół Nas”. Jest to dwumiesięcznik, którego celem jest zainteresowanie dzieci bieżącym życiem szkoły. Stały zespół redakcyjny pisma tworzą uczniowie pod opieką nauczycieli. Pierwszym opiekunem zespołu redakcyjnego była nauczycielka matematyki Dorota Tyburska, a od roku 2007 Maja Kowalska-Marciniec – nauczycielka języka angielskiego. Gazetka zamieszcza sprawozdania z wycieczek, imprez artystycznych, konkursów, zmagających sportowych i innych wydarzeń. Zespół redakcyjny dba również o rozwój intelektualny czytelników, komentuje ważne wydarzenia krajowe

i zagraniczne. Dzieci redagują recenzje książek, filmów i spektakli teatralnych. Stałe rubryki gazetki to m.in. „Z życia szkoły”, „Wywiad na życzenie”. Popularnością wśród czytelników cieszy się rubryka "Uśmiechnij się". Serwuje ona humor i rozrywkę umysłową np. łamigłówki, rebusy, rozsypanki literowe i zagadki.

28 sierpnia 2008 r. na sesji Rady Gminy, dyrektor szkoły mgr Stanisław Bator z rąk Wójta Gminy Hyżne

Bogusława Kotarby otrzymał podziękowanie za 10-letni okres kierowania Szkołą Podstawową w Grzegorzówce, a mgr Krystyna Ślomp otrzymała akt powołania na nowego dyrektora szkoły. Konkurs na to stanowisko odbył się w maju 2008 r.

Od września 2008 roku funkcję dyrektora szkoły pełni mgr Krystyna Ślomp, która tak pisze o sobie

i o szkole: *„Szkola Podstawowa w Grzegorzówce jest moim drugim domem. W tej szkole spędziłam większość mojego życia. Od klasy IV uczęszczałam tutaj do szkoły podstawowej, wówczas zbiorczej – ośmioklasowej, a od 1984 roku pracuję tu jako nauczyciel w klasach I – III. Dodatkowo drugi rok pełnię zaszczytną funkcję dyrektora tejże szkoły. Razem przeszło 25 lat pracy. Dużo różnych wspomnień. Przez te wszystkie lata żyłam się z tą szkołą, miejscowością, a przede wszystkim jej mieszkańcami. Dziś na łamach tej publikacji, której celem jest udokumentowanie 100 letnich dziejów oświaty na terenie wsi Grzegorzówka chciałabym wszystkim dobrym, życzliwym Ludziom powiedzieć – dziękuję.*

Dyrektor szkoły Krystyna Ślomp

Nowy dyrektor szkoły, to nowa wizja szkoły i nowy impuls do pracy. Krystyna Ślomp stawia na współpracę z rodzicami i integrację społeczności szkolnej ze środowiskiem lokalnym. Stara się, stworzyć w szkole jak najlepsze warunki do realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

W ramach współpracy z rodzicami i integracji szkoły ze środowiskiem lokalnym, przy dużym zaangażowaniu dyrektor mgr Krystyny Ślomp oraz rodziców **Beaty Madery, Gabrieli Rocheckiej i Anny Łoza** w 2008 roku powstało stowarzyszenie na rzecz Szkoły Podstawowej im. św. Jana Kantego w Grzegorzówce „Przyjazna Szkoła”. Stowarzyszenie organizuje festyny

dla dzieci i dorosłych, pomaga przy organizacji „Święta szkoły” (20 października), wspiera rodziny gorzej sytuowane oraz dba o wzbogacanie bazy szkoły. Działania dyrektor szkoły i stowarzyszenia wspierają nauczyciele oraz nowy proboszcz parafii Grzegorzówka – Wólka Hyżneńska **ks. mgr Marian Fortuna**. Dzięki ich zaangażowaniu młodzież szkolna bierze aktywny udział w uroczystościach organizowanych dla mieszkańców wsi Grzegorzówka np. Opłatek szkolny, Opłatek parafialny, Parafiada, Dożynki.

Jasełka uczniowskie - Opłatek szkolny 2008 r.

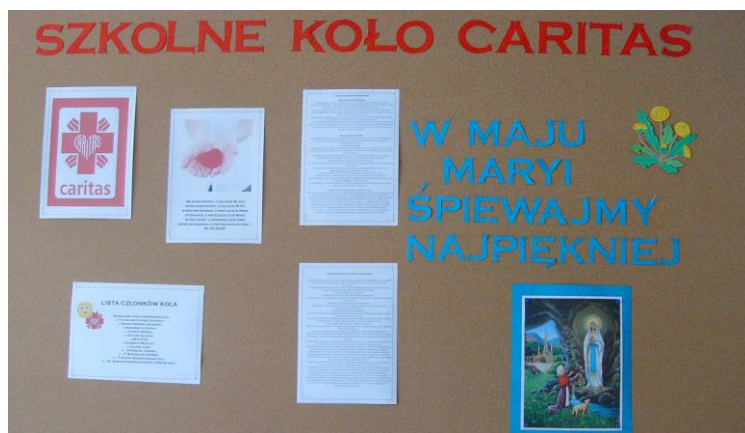
W celu uatrakcyjnienia oferty edukacyjnej szkoły oprócz kontynuacji comiesięcznych audycji muzycznych prowadzonych przez pracowników Filharmonii Rzeszowskiej, wyjazdów na basen (Pływalnia „Fala”

w Nowej Wsi) i zajęć muzyczno – tanecznych prowadzonych przez pracownika Gminnego Ośrodka Kultury w Hyżnem, szkoła realizuje dwa programy unijne: „Pierwsze uczniowskie doświadczenie drogą do wiedzy” (dla uczniów klas pierwszych) oraz „Przyjazna szkoła” w ramach programu operacyjnego Kapitał Ludzki(dla uczniów klas I – VI), który ma na celu wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci ze środowisk wiejskich,. W roku szkolnym 2010/11 realizowany będzie rządowy program „Radosna Szkoła”, dzięki któremu baza szkoły wzbogaci się o nowe, atrakcyjne pomoce dydaktyczne.

Krystyna Ślemp, doświadczony pedagog (30 – lat pracy w zawodzie nauczyciela), mając na uwadze społeczny rozwój wychowanków i potrzebę kształtowania właściwych postaw prospołecznych wprowadziła dyżury uczniowskie, cotygodniowe apele szkolne oraz zachęciła do samodzielnego działania Samorząd Uczniowski. Radę Samorządu Uczniowskiego stanowi trzyosobowy zarząd, wybierany w wyborach powszechnych, bezpośrednich i tajnych. Kadencja rady trwa jeden rok. Wyboru opiekuna Samorządu Uczniowskiego dokonują również uczniowie. Zasady wyborów zawarte są

w regulaminie samorządu. Samorząd organizuje konkursy wiedzy, imprezy okolicznościowe i sportowo-rekreacyjne, dyskoteki dla uczniów szkoły, prace porządkowe. Długoletnim opiekunem samorządu uczniowskiego była mgr **Barbara Szura** (nauczycielka języka polskiego), w roku szkolnym 2008/2009 funkcję tę pełniła mgr **Wanda Baran** (nauczycielka kształcenia zintegrowanego) , a od września 2009 roku mgr **Dorota Tyburska** (nauczycielka matematyki). Z inicjatywy dyrektora szkoły powstała strona internetowa placówki, która zawiera informacje dotyczące pracy szkoły, porady dla rodziców, uczniów, publikacje nauczycieli oraz ważne dokumenty szkolne. Administratorem strony internetowej jest młody, pełen zapału nauczyciel techniki – mgr **Grzegorz Jeziorski**. Strona Internetowa zawiera informacje m.in. o historii szkoły, o patronie szkoły Św. Janie Kantym, o pracownikach szkoły, uczniach, Samorządzie Uczniowskim, Radzie Rodziców, umieszczone są tutaj wszelkie informacje dotyczące organizacji szkoły. Aby odwiedzić na naszą stronę należy wpisać w adresie: www.spgrzegorzówka.itl.pl. W roku szkolnym 2008/2009 założono Internet w bibliotece szkolnej, a także w salach lekcyjnych. W szkole funkcjonuje Rada Rodziców, która pomaga

w organizacji uroczystości szkolnych, finansuje nagrody dla uczniów biorących udział w konkursach oraz uzyskujących wysokie wyniki nauczania. W 2009 r. z inicjatywy ks. Mariana Fortuny powstało Szkolne Koło Caritas, które współpracując z Caritas Diecezji Przemyskiej na polu miłosierdzia niesie pomoc ludziom chorym, niepełnosprawnym i samotnym. Opiekunem Szkolnego Koła Caritas jest mgr **Wanda Baran**.

Gazetka ścienna Szkolnego Koła Caritas

W ramach starań o stworzenie jak najlepszych warunków do pracy dydaktyczno wychowawczej i opiekuńczej w latach 2008 – 2010 wymieniono kanalizację wodociągową i hydrofor, przeprowadzono kapitalny remont 3 sal lekcyjnych oraz zadaszeń nad wejściami do szkoły. Wymalowano dach, zorganizowano miejsce pod

szkolny plac zabaw, a także zadbano o obejście szkoły nasadzając krzewy ozdobne.

Szkolny plac zabaw

Ważnym wydarzeniem w życiu szkoły w dniu 20 października 2008 roku były obchody 50-lecia budynku szkolnego (został wybudowany i oddany do użytku w 1958 r.), połączone ze Świętem Patronalnym szkoły. Uroczystości poprzedziła msza święta, odprawiona przez ks. Jerzego Pelca, ks. Zbigniewa Dykla oraz proboszcza parafii w Grzegorzówce-Wólce Hyżneńskiej ks. Mariana Fortunę.

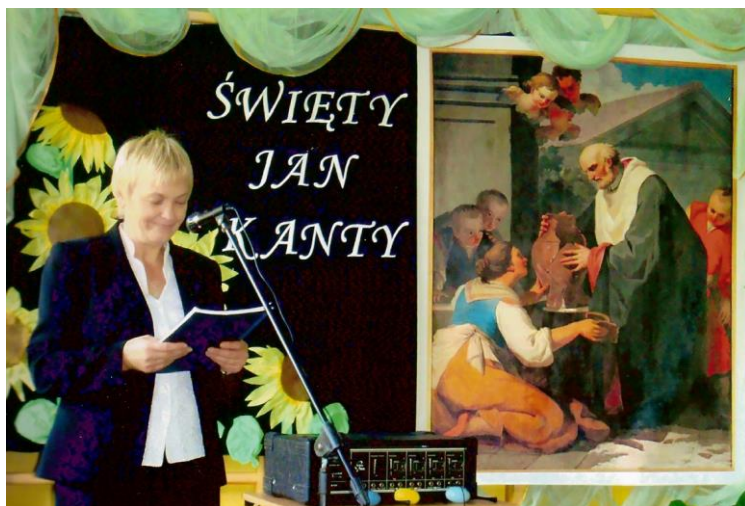
Msza święta z okazji Dnia Patrona Szkoły 2008 r.

Uroczysty przemarsz młodzieży do szkoły – 2008 r.

Na uroczystość przybyli:

- Absolwenci Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce:
ks. Jerzy Pelc i ks.dr Zbigniew Dykiel
- Ks. proboszcz Marian Fortuna
- Z-ca Wójta Gminy Hyżne – Andrzej Sroka
- Przewodniczący Rady Gminy Hyżne – Jan Majchrowski
- Pracownicy Gminnego Zespołu Administracyjnego Szkół: dyrektor Janina Błońska oraz Mirosław Dykiel
- Dyrektor Szkoły Podstawowej w Wólce Hyżneńskiej – Kazimiera Ostrowska
- Emerytowani nauczyciele: Zofia Miś, Genowefa Kotlarz, Michalina Dormanowa, Helena Dziura
- Rada Rodziców

Dyrektor szkoły Krystyna Ślomp wita gości przybyłych na Święto Patronalne

Święto Patronalne – 2008 r., na pierwszym planie od lewej siedzą:
Andrzej Sroka – z-ca Wójta Gminy Hyżne, ks.dr Zbigniew Dykiel,
ks. Jerzy Pelc

Uczniowie pod kierunkiem ks. Mariana Fortuny przygotowali program artystyczny poświęcony patronowi szkoły - św. Janowi z Kęt. Znalazły się w nim obrazki sceniczne z życia Jana Kantego, legendy, piosenki przypominające Jego wielkie miłosierdzie i pokorę z jaką oddawał się bliźniemu.

Uroczysta akademія z okazji Święta Patrona Szkoły – 2008 r., na zdjęciu najmłodszy wykonawcy wraz z ks. Marianem Fortuną

Obecnie do Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce uczęszcza 104 dzieci. Wszyscy uczniowie mają możliwość rozwijania zdolności i zainteresowań naukowych, artystycznych i sportowych uczestnicząc w różnego rodzaju kołach i zajęciach np. zajęcia artystyczne, sportowe, teatralne, koło recytatorskie, koła przedmiotowe (polonistyczne, matematyczne,

informatyczne, muzyczne), wyjazdy na basen itd. Mogą liczyć na wsparcie i pomoc nauczycieli w przypadku trudności z nauką, problemów życiowych i materialnych. W szkole zatrudniony jest pedagog szkolny, który między innymi wspiera działania wychowawcze i opiekuńcze nauczycieli oraz podejmuje działania wychowawcze i profilaktyczne wynikające z programu wychowawczego szkoły i programu profilaktyki np. w dniach od 2 do 7 grudnia 2009 roku w szkole uroczystie obchodzono Dzień Tolerancji i Dzień Życzliwości pod hasłem: „Jestem tolerancyjny i życzliwy”.

Gazetka ścienna z okazji Szkolnych Dni Tolerancji i Życzliwości - 2009r.

Prezentacja profilaktyczna „Sąd nad papierosem” – 2009 r.

Od czerwca 2010 roku uczniowie będą mogli korzystać z porad psychologa i logopedy.

Z myślą o młodych czytelnikach działa biblioteka szkolna, która propaguje czytelnictwo wśród młodzieży szkolnej. Obecnie prowadzi ją mgr Barbara Szura. Biblioteka liczy 5024 woluminów i jest miejscem chętnie odwiedzanym przez młodszych i starszych uczniów z uwagi na to, że stale wzbogacane są jej zbiory o nowości wydawnicze i lektury.

Najmłodsi uczniowie w szkolnej bibliotece pod opieką Barbary Szury – 2010 r.

W szkole organizowane są spotkania z ciekawymi ludźmi. W maju 2009 r. uczniowie mogli porozmawiać oraz posłuchać fraszek i aforyzmów regionalnego pisarza z Rzeszowa Kazimierza Oblója.

Niezmiernie ciekawe i pouczające było też spotkanie z ks. dr Zbigniewem Dyklem, absolwentem tutejszej szkoły, który opowiadał o swoich doświadczeniach związanych z misjami.

Uczniowie z zapałem brali udział w konkursach szkolnych i poza szkolnych, warsztatach plenerowych i przygotowaniu akademii rocznicowych, wieczorków poezji oraz uroczystości szkolnych np. Święto Zmarłych, Jesień w Poezji, Andrzejki, Dzień Nauczyciela, Dzień Matki, Dzień Patrona Szkoły itd.

Uczniowie klas I-III podczas uroczystej akademii z okazji Dnia Babci i Dziadka – 2009 r.

Uczniowie podczas występów z okazji Dnia Wiosny – 2009 r.

Akademia z okazji Dnia Ziemi – 2009 r.

Pasowanie pierwszoklasistów na uczniów szkoły – 2008 r.

Dyrektor szkoły Krystyna Słemp w czasie zabawy choinkowej –
2008 r.

„Jesień w poezji” – występy uczniów – 2008 r.

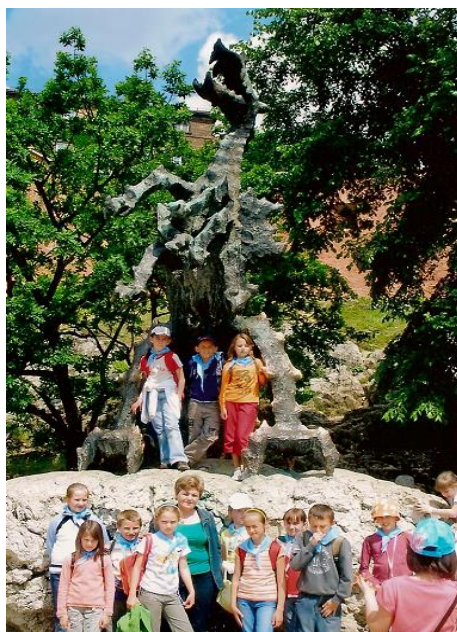
W roku szkolnym 2008 – 2009 działwa szkolna zwiedziła: Kraków (Wawel, krakowskie ZOO), Zakopane, gdzie oprócz pieszych wędrówek po górach zobaczyli aqua park.

Uczniowie klasy VI na wycieczce w Zakopanem - 2009 r.

Przedszkolaki w krakowskim ZOO - 2009 r.

Uczniowie klasy III na wycieczce w Krakowie – 2009 r.

Inwałd rok 2010

Aktualnie w Szkole Podstawowej w Grzegorzówce jest zatrudnionych 13 nauczycieli. Wszyscy posiadają wyższe wykształcenie z przygotowaniem pedagogicznym, a są to:

mgr Krystyna Ślemp – dyrektor szkoły, kształcenie zintegrowane

mgr Bogusława Wróbel – wychowanie przedszkolne

mgr Anna Kotlarz – kształcenie zintegrowane

mgr Wanda Baran – kształcenie zintegrowane

mgr Małgorzata Kmiotek-Świerk – kształcenie zintegrowane

mgr Barbara Szura – język polski, biblioteka

mgr Maja Kowalska-Marciniec – język angielski

mgr Halina Sroka – historia, pedagog szkolny

mgr Dorota Tyburska – matematyka, informatyka

mgr Stanisław Bator – wychowanie fizyczne, przyroda

mgr Gertruda Możdżeń – muzyka, plastyka

mgr Grzegorz Jeziorski – technika

ks. mgr Marian Fortuna – religia

Szkoła we wspomnieniach nauczycieli, pracowników i absolwentów

„Moje wspomnienia”

Szkołę rozpoczęłam w 1956 roku w „starej” szkole. Tam było dwie sale lekcyjne, a szkoła siedmioklasowa. W klasie było 33 uczniów. Uczyła nas pani Zofia Pępek, a religii, która odbywała się w szkole, ksiądz Tomasz Kluz, którego przywożono z Hyżnego wozem. Ławki były robione z drewna przez naszych miejscowych stolarzy. W środku każdej z nich był otwór na kałamarz i atrament. My pisaliśmy ołówkami, a dzieci starsze piórem i atramentem. Tornistry i piórniki były zbite z desek, worki szyto ze starych materiałów. Dzieci do szkoły chodziły boszo, tylko niektóre miały tenisówki lub gumowce. Ubrania były szyte na wyrost. Mnie w drugiej klasie rodzice uszyli sukienkę na gumce, która po wielu latach, jak byłam ciężarną mężatką okazała się za szeroka. W drugiej klasie po skończonych lekcjach chodziliśmy pieszo do kościoła w Hyżnem na naukę – przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej.

W dniu Komunii Świętej nie można było nic jeść, dopiero po uroczystości rozdawano kawę zbożową i po bułce w domu parafialnym.

Pamiętam doskonale zabawy choinkowe. Odbywały się one w Domu Ludowym. Były to imprezy organizowane dla całej wioski. Tłok panował niesamowity, mroki nocy rozświecilały tylko lampy naftowe.

Klasę trzecią rozpoczęłam w nowo wybudowanej szkole. Działkę pod szkołę podarował sołtys wsi – Antoni Dykiel, a wybudowali ją mieszkańcy wsi w czynie społecznym. Przed oknem terażniejszej kuchni była studnia, tu gdzie dzisiaj jest plac zabaw stała zbita z desek drewnutnia i ustępy, w których nie było papieru toaletowego ani niczego zastępczego. Droga w stronę Kanady biegła nad szkołą, a od szkoły do rzeki rosły drzewka owocowe.

Otwarcie nowej szkoły było niezwykle uroczyste. Ustawiono nas klasami przed szkołą, a wejście do niej udekorowano białą-czerwoną wstążką. Po wielu przedmowach przecięcia wstęgi dokonali Mieczysław Kozak i Walas Tadeusz - mieszkańcy Grzegorzówki oraz przedstawiciel kuratorium. Nowa nauczycielka

Genowefa Działo na talerzyku podała klucze do szkoły kierownikowi, który ją otworzył i rozpoczęła się nauka.

Drewniane podłogi i schody miały ciemny kolor, bo były zapuszczone olejem. Były piece kaflowe i umywalki – miednice z wodą. W szkole nie było elektryczności.

Co roku niezwykle uroczyście obchodzono Dzień Dziecka, były zabawy, gry, konkursy. Jeden taki dzień szczególnie utkwił mi w pamięci.

Wszystkie dzieci miały przynieść garnuszek i łyżkę. Dostaliśmy ciastka pierniczki – pierwsze ciastka w moim życiu. Zjadłam tylko dwa, resztę zabrałam do domu, aby cieszyć się nimi jak najdłużej. Po ciasteczkach czekała nas kolejna atrakcja. Udaliśmy się wszyscy na łąki w Hadlach Szklarskich. Tam chłopcy zbudowali z kamieni rzecznych piec, a dziewczęta nazbierały chrustu w lesie. Rozpalono ogień i nastawiono wielki garnek z zupą ziemniaczaną, która się gotowała, pachnąc smakowicie. Każdy dzieciak dostał swoją porcję do garnuszka, a do tego kromkę chleba. Pyszności. Cały czas były zabawy, gry i śpiewy. Był to najlepszy Dzień Dziecka jaki pamiętam.

Bardzo mało dzieci po skończeniu szkoły kontynuowało naukę w szkołach wyższych.

Aby to zmienić, zachęcić do dalszej edukacji w siódmej klasie organizowano spotkania z młodzieżą, która uczęszczała do takich właśnie szkół.

Na zakończenie szkoły moja klasa przygotowała występy i poczęstunek, a udział w akademii wzięli rodzice i dostojni goście z wioski.

Nawet po ukończeniu szkoły mogliśmy do niej przychodzić. Zawsze jeden z nauczycieli zajmował się młodzieżą pozaszkolną. Organizowano spotkania, zabawy, teatrzyki, przynajmniej raz w tygodniu.

Szkołę wspominam mile i nawet dzisiaj mogłabym do niej wrócić. Przedstawiłam tylko garść wspomnień, które po latach trudno jest „wygrzebać” z pamięci i „ubrać” w słowa.

*Patrzcie oto szkoła
nasza ukochana,
gdy dzwonek zawoła,
śpieszę tam co rana.
Chleba spory kawał
biorę na śniadanie
i w drogę, choć zimno
nic mi się nie stanie.*

*Cieężko tatusiowi
kosić albo orać
i mnie ciężko było
z książką się uporać.
A dziś, sam się dziwię
jak dobrze wypadło.
Słuchajcie! Przeczytam,
całe abecadło.*

***Maria Kozioł – absolwentka SP w Grzegorzówce,
mieszkanka Grzegorzówki***

Pracę w szkole zaczęłam, kiedy dyrektorem była Genowefa Maziarz. W pierwszych jej dniach miałam wielką tremę i wiele obaw. Czy podołam obowiązkom? Z biegiem czasu i lat wszystko stało się codziennością. Niektórzy humorystycznie pytali, czy sprzątam, czy odlatuję, widząc mnie ze szczotką. Ja jednak sprzątałam. Po siedemnastu latach pracy przyszedł czas żeby „odlecieć”.

Bardzo mile wspominam chwile spędzone w szkole, a w szczególności okres, kiedy z mężem braliśmy udział w spotkaniach Rady Rodziców

i organizowanych przez nią uroczystościach. Przepracowałam te lata w miłej atmosferze, wśród przyjaznego dla mnie grona pedagogicznego, może z pewnymi wyjątkami. Mile wspominam też dzieci, które chętnie służyły pomocą.

***Ludmiła Dykiel – pracownik obsługi
w latach 1991 – 2007***

Ze Szkołą Podstawową w Grzegorzówce jestem związana od wielu lat. Tu uczęszczałam do szkoły i tu 1 września 1985 roku jako młoda nauczycielka rozpoczęłam pracę w oddziale przedszkolnym.

Tak się więc składa, że uroczystość 100 – lecia szkoły jest zarazem moim skromnym jubileuszem 25 – lecia pracy zawodowej.

Pamiętam, że rozpoczynając pracę bardzo się bałam, bo przecież przyszło mi współpracować z ludźmi, którzy jeszcze nie tak dawno odgrywali ważną rolę w moim procesie edukacyjnym...

Jednak już pierwszy dzień w pracy rozwiął wszelkie obawy i wątpliwości.

Ciepła przyjazna atmosfera z jaką się tu spotkałam oraz pomoc starszych koleżanek i kolegów w stawianiu

przeze mnie pierwszych kroków w zawodzie nauczyciela – na zawsze pozostanie w mojej pamięci. Jestem im za to ogromnie wdzięczna i cieszę się, że z niektórymi z nich nadal mogę współpracować.

***Bogusława Wróbel (Janik) – nauczycielka
SP w Grzegorzówce***

Szkoła – czas marzeń, ideałów i nadziei

Naukę w Szkole Podstawowej w Grzegorzówce rozpocząłam w roku szkolnym 1948/1949. Kierownikiem szkoły była wówczas Anna Michalska, a na przestrzeni lat uczyli mnie: Kyc Stefania, Bodzońska Felicja, Górska Krystyna, Nowotarska Domicela, Hochrek Anna, Rybka Piotr, Ożóg Leonard, Kruczek Józef, Pępek Zofia, Sieńko Aleksander, Stefan Koczot.

Szkoła posiadała dwie sale lekcyjne, w których stały czteroosobowe ławki szkolne.

Lata te wspominam jako bardzo biedne, ale wesołe. Do szkoły chodziliśmy na ogół boso, tylko w zimie używaliśmy butów gumowych. Panowała ogólna wszawica, więc nieodłącznym elementem naszego życia stało się wzajemne „iskanie” wszy. Szkoła była

miejszem, w którym oprócz nauki możliwa była zabawa, a więc atrakcyjne spędzanie wolnego czasu. Młode, miłe, zawsze uśmiechnięte nauczycielki miały niewyczerpane pokłady cierpliwości dla naszej niewiedzy, niewybrednych żartów i ustawicznych psot. Uczyły nas nie tylko czytać, pisać i rachować, ale też otwierały przed nami drzwi do świata literatury i poezji polskiej - do marzeń. Budziły wiarę w ideały i dawały nadzieję na lepsze, bardziej cywilizowane życie niż to, jakie oferowała nam Grzegorzówka. Ze szczególnym sentymentem wspominam nauczycielkę Stefanię Kycównę, która zachęcała nas wszystkich do czytania, stale podsuwając nowe książki i ciekawie o nich opowiadając. To właśnie jej zawdzięczam istniejące do dzisiaj moje zamiłowanie do czytania.

Naukę w szkole rozpoczynano i kończono zawsze modlitwą, a na rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego parami szliśmy do kościoła w Hyżnem na uroczystą mszę świętą. Religii uczono w szkole. Mój rocznik uczył i przygotowywał do Pierwszej Komunii Świętej – wikary, ks. Karol Żarzyczny – okres jego katechezy wspominam bardzo mile.

Okropnym przeżyciem dla mnie, było obowiązkowe picie tranu z jednej łyżki. Dzieci wiejskie

niedożywione po latach wojny i okupacji obowiązkowo musiały pić tran, który przekazała UNRA. Początkowo tran miał konsystencję płynną, stąd ta „wspólna łyżka”, później podawano go nam w kapsułkach. Podczas przerwy cała młodzież szkolna ustawiała się w rzędzie, a nauczycielka nabierała z pojemnika tran na łyżkę i podawała do ust kolejnym uczniom.

Drewniany Dom Ludowy, w którym na potrzeby szkoły pozyskano dwie sale lekcyjne nazywaliśmy „Buźnicą”. Tam mieliśmy nowe, ciekawsze perspektywy psocenia i figlowania. Zostawaliśmy w tej „Buźnicy” po lekcjach pod pretekstem sprzątania i urządzaliśmy wesela „par klasowych”, oczywiście ze śpiewami i tańcami. A był to czas, kiedy zaczęliśmy interesować się płcią przeciwną. Dużym powodzeniem wśród dziewcząt cieszył się szkolny prymus - Władzio Witowski oraz Stasio Janda, Leon Dykiel i Emilian Hądz. Każda z nas chciała choć raz dostąpić zaszczytu szkolnych zaślubin. W siódmej klasie nakrył nasze „wesele” kierownik szkoły - Stefan Koczot i tak idea „szkolnych ślubów” ku naszej rozpaczy upadła raz na zawsze.

W „Boźnicy” była scena, a po jej bokach schowki zaopatrzone drzwiami. W jednym z nich obluźowana deska w podłodze pozwalała wpełznąć pod scenę. Często

czekając na swoją lekcję przesiadywaliśmy pod sceną – oczywiście w wielkiej tajemnicy. Miejsca nie było dużo, więc po kilkunastu minutach wszyscy zaczynali się wiercić szukając wygodniejszej pozycji. To powodowało dziwne hałasy. Kierownik szkoły sprawdzał schowki, nasłuchiwał i za nic nie mógł zgłębić tajemnicy dziwnych odgłosów. Działwa szkolna uznała, że w „Buźnicy” są duchy. Najbardziej bały się „Buźnicy” mniejsze dzieci. Wiarę w duchy, czarownice, strzygi i topielice usiłował wybić nam z głowy ksiądz katecheta Adam Sodół. Czynił to w sposób bardzo niepopularny wśród uczniów, czyli po prostu lał nas, gdzie popadło. Takie postępowanie zjednoczyło nas wszystkich w wielkiej, zapiekłej nienawiści wobec niego i uporze trzymania się swojego.

Chłopcy uwielbiali nauczyciela – Piotra Rybkę, który był pasjonatem jazdy na nartach. Uczył ich jak zrobić narty w domu, a zimą zabierał starszych chłopców na górkę i uczył techniki jazdy. My zaś oddaliśmy swe serca delikatnej, wrażliwej i bardzo życzliwej pani nauczycielce – Zofii Pępek.

Wspaniałe chwile spędzaliśmy wiosną i wczesnym latem w lesie, do którego chodziliśmy przed każdą akademią pierwszomajową po choinę, potrzebną do dekoracji portretów Bieruta, Cyrankiericza i Rokosowskiego, a także przed zakończeniem roku szkolnego. W czasie jednej z takich wycieczek Komitet Rodzicielski zrobił nam niespodziankę i przywiózł dla wszystkich dzieci kawę zbożową z mlekiem oraz chleb ze smalcem. Do dziś pamiętam ten smak.

Klasę siódmą ukończyłam w roku szkolnym 1954/1955. Nikt z klasy nie podjął dalszej nauki. Nauczycielka Stefania Kycówna wielokrotnie prosiła moich rodziców, aby wysłali mnie do szkoły wyższej, gdzie mogłabym zrealizować swoje marzenie o zostaniu nauczycielką. Niestety moi rodzice, podobnie zresztą jak wielu innych, uznawali dalszą naukę za zbytek i niepotrzebny wydatek. Dzieci wiejskie stworzone były do pracy w gospodarstwie, a nie bywania na salonach.

***Zofia Czarnik (Filip) – absolwentka SP
w Grzegorzówce, mieszkanka Grzegorzówki***

Szkoło, gdy cię wspominam...

Szkoła – to miejsce, w którym młody człowiek zdobywa wiedzę potrzebną do życia w stale zmieniającym się, coraz bardziej skomplikowanym świecie. To miejsce, które przygotowuje do życia w społeczeństwie, a przede wszystkim kształtuje osobowość młodego człowieka.

Szkoła jest ważnym elementem w życiu każdego z nas. Młodym kojarzy się głównie z obowiązkiem nauki, sprawdzianami, testami, ocenami, uwagami nauczycieli, ale także, co ważne z atrakcyjnym towarzystwem rówieśników i możliwością ciekawego spędzania czasu. Dorośli wspominają lata szkolne z przyjemnością i pewnym sentymentem.

Mnie, Szkoła Podstawowa w Grzegorzówce kojarzy się z Tadeuszem Kaplitą – ówczesnym dyrektorem szkoły i nauczycielem historii. Człowiek ten wywarł wpływ na całe moje późniejsze życie. Jest dla mnie niekłamanym autorytetem i niedościgłym wzorem nauczyciela i dyrektora.

Do szkoły w Grzegorzówce uczęszczałem cztery lata, począwszy od klasy piątej – w roku szkolnym 1973/1974. Od początku spodobała mi się panująca w niej atmosfera. Życzliwość rówieśników

i spolegliwość nauczycieli pomogły mi szybko zaaklimatyzować się w nowym środowisku. W szkole panowała dyscyplina i porządek. Uwagę zwracała czystość i schludność pomieszczeń klasowych i korytarzy, a kolorowe, tematyczne gazetki ścienne przyciągały wzrok. Uczniowie bardzo lubili i szanowali dyrektora Tadeusza Kaplitę, który jak zdążyłem się wkrótce przekonać, hołdował zasadzie, że dzieci rozwijają się najlepiej prowadzone stanowczą, choć czułą dłońią. Lubilem lekcje historii prowadzone przez p. Kaplitę. Dotąd ucząc się w innej szkole uważałem ten przedmiot „za dopust Boży”. Lekcje historii w szkole w Grzegorzówce nigdy nie były nudne. Tadeusz Kaplita zawsze perfekcyjnie przygotowany do zajęć, posiadał ogromną wiedzę, którą przekazywał nam w sposób tak ciekawy, że bezwiednie wszyscy byliśmy zaangażowani w toku lekcji. Kwitła rywalizacja uczniowska, każdy z nas chciał się okazać większą znajomością przedmiotu niż koledzy. Tadeusz Kaplita wysoko stawiał nam poprzeczkę, ale zawsze służył pomocą i dobrą radą. Angażował nas w działalność harcerską. Mobilizował do zdobywania sprawności harcerskich oraz zachęcał do uczestniczenia w różnych akcjach, biwakach i konkursach.

Tadeusz Kaplita był dla mnie także wzorem elegancji. Zawsze doprasowany, schludny - prosto, ale ze smakiem ubrany. Garnitur, czy zwykła koszula we wszystkim prezentował się znakomicie.

Z wielkim sentymentem wspominam też panie: Marię Walas, Helenę Dziurę, Janinę Tadle i Genowefę Kotlarz.

Maria Walas – nauczycielka matematyki, jak nikt przed nią i nikt po niej rozpałała we mnie miłość do nauk ścisłych. Matematyka stała się dla mnie ulubionym przedmiotem, a pani Walas ulubionym nauczycielem. Bardzo odpowiadał mi jej sposób nauczania. Atmosfera spokoju, życzliwości oraz prosty sposób przekazywania wiedzy były niezwykle skuteczne w mojej edukacji matematycznej. Razem zdobywaliśmy laury w konkursach matematycznych.

Życzliwością i dobrocią epatowała też Helena Dziura – nauczycielka języka rosyjskiego. Pięknie mówiła i śpiewała po rosyjsku. Do dziś brzmią mi w uszach dźwięcznie artykułowane przez nią wyrazy i zdania po rosyjsku. Zwracała uwagę na poprawną wymowę i akcent. To dzięki niej nawiązałem korespondencję w języku rosyjskim z mieszkanką Moskwy – Oksaną. Po latach korespondowania, już jako ludzie dorośli

spotkaliśmy się we Lwowie. Dzięki pani Helenie mogłem swobodnie porozmawiać z Oksaną w jej rodzimym języku.

Dobrym humorem i żartem na zawołanie witała nas zawsze Genowefa Kotlarz na lekcjach wychowania fizycznego. Była rywalizacja, były gry, zabawy i ćwiczenia, było wesoło. Czasem pani Genowefa natarła nam uszu, ale i tak wszyscy kochaliśmy te lekcje.

Oprócz matematyki uwielbiałem zajęcia z techniki i plastyki z panią Janiną Tadłą. Zajęcia te kojarzą mi się z ciepłem prowadzącej i ciekawą pracą. Pani Tadli zawdzięczałem zamiłowanie do rysunku i prac ręcznych. Nauczyła mnie podstawowych technik malarskich, niejednokrotnie kierując moją niewprawną ręką i pokazując, jak ułożyć pędzel. Często zajęcia odbywały się w plenerze, gdzie uczyliśmy się szkicować z perspektywy, z zachowaniem odpowiednich proporcji. Byłem dumny kiedy moje prace trafiały na gazetki szkolne. Drugim Matejką, co prawda nie zostałem, ale nabytą wówczas wiedzę i umiejętności wykorzystuję do dziś w swojej pracy zawodowej.

Lata spędzone w szkole w Grzegorzówce to wspinały okres w moim życiu. Był to czas bez trosk i zabawy, sielankowego życia na wysokich obrotach i czas

pierwszych przyjaźni. Moim najlepszym kumplem był Krzyś Trojanowski z Wólki Hyżneńskiej, a ulubioną koleżanką Krysia Świerk z Grzegorzówki, która notabene jest obecnie żoną Krzyśka.

Z perspektywy dojrzałego człowieka muszę powiedzieć, że to kim jestem dzisiaj w dużej mierze zawdzięczam nauczycielom ze szkoły w Grzegorzówce. To właśnie oni obok rodziców kształtowali mój charakter, oprócz wiedzy wpajali właściwe zasady zachowania, uczyli jak żyć pięknie i szlachetnie. Dzisiaj mogę powiedzieć o dużym szczęściu, że w najważniejszym okresie kształtowania się mojej osobowości spotkałem tak wspaniałych nauczycieli i wychowawców. Za podjęcie się trudnego zadania nauczania i wychowania ludzi młodych, tych o „rogatej duszy” także, dziś na łamach tej publikacji serdecznie Wam dziękuję.

**Andrzej Sroka absolwent SP w Grzegorzówce,
mieszkaniec Wólki Hyżneńskiej**

Kończąc Liceum Pedagogiczne w Mielcu w 1958 roku otrzymałam nakaz pracy do Grzegorzówki. Powiedziano mi by pojechać do Rzeszowa i na dworcu PKS ktoś mi powie jak się tam dostać.

Do Grzegorzówki przyprowadziła mnie p. Bała. Byłam ogromnie zaskoczona „górami” jakie zobaczyłam. Szłyśmy ścieżką między polami. Bałam się ogromnie czy trafię sama z powrotem do Hyżnego. Byłam zaskoczona. Wioska mała, bez elektryczności, drogi polne. Powrotna droga do Hyżnego trwała 25 minut. Starłam się nie zabłądzić w płataninie ścieżek i dróg polnych. Ale się udało. Jeszcze miesiąc byłam w Przemyśle na obozie sportowym. Przez cały czas płakałam, tak się bałam życia w Grzegorzówce.

Pod koniec sierpnia 1958 roku zgłosiłam się do pracy. Zastałam czworo nauczycieli, którzy przyjęli mnie bardzo serdecznie. Mieszkanie urządzono mi w klasie lekcyjnej starej szkoły. My zaczynaliśmy pracę w nowo wybudowanej szkole, której otwarcie było bardzo uroczyste. Nadszedł czas na pracę z młodzieżą. Zostałam wychowawczynią klasy III oraz uczyłam wychowania fizycznego w klasach starszych. Z młodzieżą, ani z ich rodzicami nie miałam większych problemów. Trochę

było kłopotu, gdy dzieciom kazałam ubrać strój gimnastyczny na lekcji wychowania fizycznego.

Na terenie przy szkole urządziliśmy boisko sportowe. Była bieżnia, skocznia i równoważnia. Wszystko to musiało być zniszczone, gdy budowano drogę w Grzegorzówce. Na dawnym szkolnym podwórku zrobiono skrzyżowanie.

Praca w szkole była przyjemna, grono wzajemnie się wspierało, a dziatwa szkolna obdarzała szczerym uśmiechem i wykazywała się zapałem sportowym.

Chcąc podwyższyć swoje kwalifikacje w latach 1963-1965 roku uczyłam się zaocznie w Studium Nauczycielskim w Rzeszowie na kierunku: wychowanie fizyczne z biologią, a w latach 1977-1978 w Instytucie Kształcenia Nauczycieli w Warszawie – Rzeszowie. Wielokrotnie brałam udział w Ogólnopolskim Biennale Twórczości Plastycznej Nauczycieli.

Po kilkudziesięciu latach pracy z powodu choroby zawodowej odeszłam na wcześniejszą emeryturę. Jednak stale utrzymuję kontakt ze szkołą. Dla chętniej młodzieży społecznie prowadzę koło artystycznego koronkarstwa, spotykam się z koleżankami i kolegami po fachu.

**Genowefa Kotlarz (Działo) emerytowana
nauczycielka SP w Grzegorzówce**

W Szkole Podstawowej w Grzegorzówce pracowałam w latach 1968-2000, w sumie przepracowałam 32 lata. W pierwszych latach mojej pracy nauczycielskiej uczyłam w klasach I-IV i języka rosyjskiego w klasach V – VIII, później uczyłam klasy V – VIII języka rosyjskiego, języka polskiego oraz innych przedmiotów. Wiodącym przedmiotem w moim nauczaniu był język rosyjski. Społecznie prowadziłam drużynę zuchową, a następnie harcerską.

Najbardziej myślami wracam do pierwszych lat mojej pracy. Były to lata trudne, ale mile ich wspominam. Do dzisiaj pamiętam ten dzień, kiedy ówczesny kierownik szkoły Jan Kaplita przyjmował mnie do pracy, w murach zupełnie innej szkoły, aniżeli obecna. W okresie mojej pracy nauczycielskiej szkoła została rozbudowana i zmieniły się zupełnie warunki pracy dydaktyczno – wychowawczej. Wielu absolwentów tej szkoły, których byłam nauczycielem i wychowawcą, pracuje aktualnie w tej szkole. Są wśród nich: dyrektor szkoły Krystyna Ślemp, Bogusława Wróbel, Barbara Szura, Stanisław Bator, Halina Sroka, Małgorzata Kmiotek-Świerk.

Helena Dziura (Dekorda, Olszowy)
emerytowana nauczycielka SP w Grzegorzówce

Osiągnięcia uczniów szkoły w latach 1990 – 2010

Testy kompetencji

Wyniki uzyskane ze Sprawdzianu przez klasy szóste od roku 2002:

Rok	Średnia punktów szkoły	Stanin w skali kraj
2002	29,07	4
2003	29,67	6
2004	27,50	7
2005	33,13	8
2006	32,57	9
2007	29,90	8
2008	26,36	6
2009	24,50	7
2010	27,79	7

Od pierwszego „prawdziwego” testu w roku 2003 uczniowie klas szóstych naszej szkoły osiągnęli średnio wyższe wyniki niż średnia punktów w województwie i okręgu. Natomiast w skali kraju zawsze zajmowali miejsce w staninach od wyżej średniego po bardzo wysoki. **Warto podkreślić, iż rok rocznie nasi uczniowie osiągnęli wysoki wynik ze sprawdzianu kompetencji i mieścili się w pierwszej trójce szkół podstawowych w Gminie Hyżne.**

Laureaci, finaliści konkursów, olimpiad przedmiotowych i innych na szczeblu gminnym, wojewódzkim i ogólnopolskim w latach 1990 – 2010

1991/1992 – **Mariusz Baran** – finalista Wojewódzkiego Konkursu Historycznego

1993/ 1994 – **Bogdan Madera, Przemysław Walas** – finaliści Wojewódzkiego Konkursu Historycznego.

1993/1994 – **Jan Pelc** – I miejsce w Międzywojewódzkim Konkursie Matematycznym Szkół Podstawowych Polski Południowo-Wschodniej.

1994/1995 – **Bogdan Madera** – laureat Wojewódzkiego Konkursu Historycznego.

1994/1995 – **Jan Pelc** - I miejsce w Międzywojewódzkim Konkursie Matematycznym Szkół Podstawowych.

1995/1996 – **Maciej Dykiel, Grzegorz Nawrot** – finaliści Wojewódzkiego Konkursu Historycznego.

1994/1995 – **Natalia Dykiel** – II miejsce w Turnieju Tenisa Stołowego o Puchar Prezesa LZS „Jar” w Kielnarowej

1994/1995 – **Ryszard Noga** – II miejsce w Turnieju Tenisa Stołowego o Puchar Prezesa LZS „Jar” w Kielnarowej

1994/1995 – **Bogdan Madera** – I miejsce w Gminnych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w tenisie stołowym w kategorii chłopców

1994/1995 – **Ryszard Noga** – II miejsce w Gminnych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w tenisie stołowym w kategorii chłopców

1994/1995 – **Justyna Ziemierowicz** – I miejsce w Gminnych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w tenisie stołowym w kategorii dziewcząt

1994/1995 – **Justyna Ziemierowicz** – I miejsce w rejonowym turnieju tenisa stołowego „Mini OLYMPIC GAMES”

1994/1995 – **Hiacynta Bała** – II miejsce w Rejonowym Turnieju Tenisa Stołowego „Mini OLYMPIC GAMES”

1994/1995 – **Katarzyna Dykiel** – IV miejsce w Rejonowym Turnieju Tenisa Stołowego „Mini OLYMPIC GAMES”

1994/1995 – **Justyna Ziemierowicz** – IV miejsce w Eliminacjach Wojewódzkich „Mini OLYMPIC GAMES” w Tenisie Stołowym – gra indywidualna dziewcząt

1994/1995 – **Justyna Ziemierowicz** – I miejsce w Dziecięcej Olimpiadzie w Tenisie Stołowym

1995/1996 – **Justyna Ziemierowicz** – II miejsce w Gminnych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym

1995/1996 – **Hiacynta Bała** – II miejsce w Gminnych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym

1995/1996 – **Justyna Ziemierowicz** – III miejsce w Rejonowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Turnieju Indywidualnym Tenisa Stołowego

1995/1996 – III miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Rejonowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Zawodach Drużynowych w Tenisie Stołowym w Kategorii Chłopców klas VI

1995/1996 – **Hiacynta Bała** – I miejsce w Wojewódzkim Turnieju Tenisa Stołowego z Okazji Dnia Dziecka w kategorii Żak

1995/1996 – **Justyna Ziemierowicz** – III miejsce w Wojewódzkim Turnieju Tenisa Stołowego z Okazji Dnia Dziecka w kategorii Żak

1995/1996 – **Hiacynta Bała** – IV miejsce w Wojewódzkim Turnieju Tenisa Stołowego z Okazji Dnia Dziecka w kategorii Młodziczka

1995/1996 – **Hiacynta Bała** – I miejsce w Międzywojewódzkim Turnieju Tenisa Stołowego „Mini OLYMPIC GAMES” w Olkuszu

1995/1996 – **Justyna Ziemierowicz** – V miejsce w Międzywojewódzkim Turnieju Tenisa Stołowego „Mini OLYMPIC GAMES” w Olkuszu

1995/1996 – **Justyna Ziemierowicz** – I miejsce w Turnieju Ogólnopolskim Dziewcząt „Mini OLYMPIC GAMES” w Ciechanowie

1995/1996 – **Hiacynta Bała** – V i VIII miejsce w Turnieju Ogólnopolskim Dziewcząt „Mini OLYMPIC GAMES” w Ciechanowie

1996/1997 – II miejsce w Rejonowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym – gry pojedyncze dziewcząt

1996/1997 – III miejsce w Rejonowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym „Mini OLYMPIC GAMES” – w kategorii dziewcząt

1996/1997 – **Justyna Ziemierowicz** – II miejsce w Finale Wojewódzkim Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym

1996/1997 – **Hiacynta Bała** – II miejsce w Finale Wojewódzkim Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym

1996/1997 – II miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Finale Wojewódzkim Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym

1996/1997 – **Hiacynta Bała** – I miejsce w kategorii Młodzik w V Turnieju Tenisa Stołowego o Puchar Burmistrza UGiM Tyczyna w Kielnarowej

1996/1997 – **Katarzyna Dykiel** – I miejsce w kategorii Młodzik w V Turnieju Tenisa Stołowego o Puchar Burmistrza UGiM Tyczyna w Kielnarowej

1996/1997 – **Hiacynta Bała** – I miejsce w Finale Wojewódzkim Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym – grupa młodsza

1996/1997 – **Katarzyna Dykiel** – I miejsce w Finale Wojewódzkim Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym – grupa młodsza

1996/1997 – I miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Finale Wojewódzkim Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Tenisie Stołowym – grupa młodsza dziewcząt

1996/1997 – **Izabela Nizioł** – II miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacji

1996/1997 – **Renata Dykiel** – I miejsce w Gminnym Konkursie Recytatorskim „Pisarze i Poeci Dzieciom”

1997/1998 – IV miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Turnieju IV Dziecięcej Olimpiady w Tenisie Stołowym „Mini OLYMPIC GAMES” w Jastrzębiu Zdroju

1999/2000 – **Hiacynta Bała** – nagroda w Eliminacjach Rejonowych XIV Konkursu „Poeci i Pisarze Dzieciom” w kategorii plastyki.

1999/2000 – **Sylwia Dykiel** – II miejsce w XIV Gminnym Konkursie „Poeci i Pisarze Dzieciom” – w kategorii recytacji

1999/2000 – **Hiacynta Bała** – VI miejsce w Konkursie Wojewódzkim pt. „Znaczenie rezerwatów przyrody w środowisku naturalnym”

1999/2000 – III miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w XIV Gminnym Konkursie „Poeci i Pisarze Dzieciom” – w kategorii inscenizacje

1999/2000 – **Justyny Trojanowskiej** – I miejsce w XIV Gminnym Konkursie „Poeci i Pisarze Dzieciom” – w kategorii recytacji

2000/2001 – II miejsce klasy III w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii piosenka

2000/2001 – **Iwona Wróbel** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacji

2000/2001 – II miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Gminnym Konkursie Wiedzy „Gen. Władysław Sikorski – życie i działalność”

2000/2001 – **Katarzyna Dykiel** – I miejsce w Turnieju Tenisa Stołowego w II Olimpiadzie Gimnazjalistów „Dolina Strugu”

2001/2002 – **Iwona Wróbel** – I miejsce w Gminnym Konkursie Plastycznym pt. „Jabłko, Gruszka i Pietruszka dla Każdego Łakomczuszka”

2001/2002 – **Agata Dziura** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacji

2001/2002 – **Paulina Sroka** – III miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacji

2001/2002 – III miejsce klasy III w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii piosenka i III miejsce w kategorii praca plastyczna

2001/2002 – **Natalia Tadla** – wyróżnienie w VII Przeglądzie Małych Form Teatralnych „Bajkowisko 2002”

2001/2002 – **Bartłomiej Kłoda** – I miejsce w Gminnych Indywidualnych Biegach Przełajowych w kat. klas III-IV

2001/2002 – V miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Igrzyskach Młodzieży Szkolnej Powiatu Rzeszowskiego w Tenisie Stołowym Dziewcząt

2002/2003 – II miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Turnieju Tenisa Stołowego o Puchar Marszałka Województwa Podkarpackiego

2002/2003 – **Anna Jasińska** – laureatka Wojewódzkiego Konkursu Interdyscyplinarnego – bloku matematyczno-przyrodniczego

2002/2003 – **Marcin Walas** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii piosenka

2002/2003 – **Anita Koziol** - I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2002/2003 – **Paulina Sroka** - III miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2002/2003 – **Sylwia Dykiel** – I miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego Szkół Podstawowych – w kategorii dziewcząt

2002/2003 – **Anna Błońska** – II miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego Szkół Podstawowych – w kategorii dziewcząt

2002/2003 – **Marlena Dziaczyńska** – III miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego Szkół Podstawowych – w kategorii dziewcząt

2002/2003 – **Arkadiusz Kłoda** – III miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego Szkół Podstawowych – w kategorii chłopców

2002/2003 – **Anita Koziol** – III miejsce w Finale VIII Międzyszkolnego Przeglądu Małych Form Teatralnych „Bajkowisko 2003” pod patronatem Prezydenta Miasta Rzeszowa.

2003/2004 – **Anna Majchrowska** – III miejsce w I Edycji Wojewódzkiego Konkursu „Tomik Literacki Młodych Autorów o Tematyce Przyrodniczej”

2003/2004 – **Anita Koziol** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2003/2004 – **Natalia Tadla** – II miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2003/2004 – Klasa IV – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii piosenka

2003/2004 – **Bartłomiej Kłoda** – I miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego z okazji Dni Olimpijczyka – w kategorii chłopców młodszych

2003/2004 – **Arkadiusz Leniart** – III miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego z okazji Dni Olimpijczyka – w kategorii chłopców młodszych

2003/2004 – III miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego z okazji „Dni Olimpijczyka” – w kategorii chłopców starszych

2004/2005 – **Magdalena Kusz** – I miejsce w Międzyszkolnym Konkursie „Zima dzieciom”, w konkurencji zjazd na sankach

2004/2005 – **Piotr Kotlarz** – II miejsce w Międzyszkolnym Konkursie „Zima dzieciom”, w konkurencji zjazd na sankach

2004/2005 – **Łukasz Stanowski** – laureat Wojewódzkiego Konkursu Interdyscyplinarnego – bloku matematyczno-przyrodniczego

2004/2005 – **Anita Koziol** - II miejsce w IX Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle”

2004/2005 – I miejsce dla Szkoły Podstawowej w Grzegorzówce w Gminnym Turnieju Piłki Nożnej z okazji „Dni Olimpijczyka”

2005/2006 – **Magdalena Tadla** - I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2005/2006 – klasa V – II i III miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii inscenizacja i w kategorii piosenka

2005/2006 – **Magdalena Tadla** – I miejsce w X Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle”

2005/2006 – **Anita Koziol** – III miejsce w X Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle”

2005/2006 – **Agnieszka Mrocza** – I miejsce w I Gminnym Konkursie Ortograficznym „Mistrz Ortografii”

2005/2006 – **Dariusz Pleśniak** – II miejsce w Gminnym Konkursie Wiedzy o Życiu i Działalności gen. Władysława Sikorskiego

2005/2006 – **Iwona Wróbel** – laureatka XXII Ogólnopolskiego Konkursu Literackiej Twórczości Dzieci i Młodzieży

2006/2007 – **Dariusz Pleśniak** – III miejsce w Gminnym Konkursie Wiedzy o Życiu i Działalności gen. Władysława Sikorskiego

2007/2008 – **Magdalena Tadla** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2007/2008 – **Beata Stec** – II miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2007/2008 – **Agnieszka Dziura** – III miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2007/2008 – Klasa I – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii piosenka

2007/2008 – Klasa III – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii piosenka

2007/2008 – Klasa V – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii piosenka

2007/2008 – **Magdalena Tadla** - III miejsce w Eliminacjach Rejonowych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2007/2008 – **Agnieszka Dziura** – I miejsce w XII Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle”

2007/2008 – **Patrycja Koziol** – II miejsce w XII Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle” w kategorii poezji śpiewanej

2007/2008 – **Alicja Ruszel** – II miejsce w III Gminnym Konkursie Ortograficznym „Mistrz Ortografii Gminy Hyżne”

2008/2009 – **Maciej Baran** – I miejsce w Gminnym Konkursie Wiedzy o Życiu i Działalności gen. Władysława Sikorskiego

2008/2009 – **Magdalena Tadla** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Literatura i Dzieci – Kolory Przyjaźni” w kategorii recytacja

2008/2009 – **Agnieszka Dziura** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Literatura i Dzieci – Kolory Przyjaźni” w kategorii recytacja

2008/2009 – **Beata Stec** – III miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Pisarze i Poeci Dzieciom” w kategorii recytacja

2008/2009 – **Magdalena Tadla** – nagroda w powiatowym konkursie recytatorskim „Literatura i Dzieci – Kolory Przyjaźni”

2008/2009 – **Magdalena Tadla** – nagroda w Finale Podkarpackiego Konkursu „Literatura i Dzieci – Kolory Przyjaźni”

2008/2009 – **Agnieszka Dziura** – III miejsce w I Gminnym Konkursie Poezji i Pieśni Patriotycznej

2008/2009 – **Agnieszka Dziura** – wyróżnienie w III Ogólnopolskim Konkursie Literackim „Magiczna Łuska Pana Karpia”

2008/2009 – **Monika Trzyna** – wyróżnienie w III Ogólnopolskim Konkursie Literackim „Magiczna Łuska Pana Karpia”

2008/2009 – **Magdalena Tadla** – I miejsce w XIII Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle”

2008/2009 – **Katarzyna Dziura** – II miejsce w IV Gminnym Konkursie Ortograficznym „Mistrz Ortografii Gminy Hyżne”

2008/2009 – **Sylwia Abram** – I miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego, w kategorii dziewcząt

2008/2009 – **Natalia Makara** – II miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego, w kategorii dziewcząt

2008/2009 – **Paulina Sobczyk** – I miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego, w kategorii dziewcząt

2008/2009 – **Łukasz Cyrul** – I miejsce w Gminnym Turnieju Tenisa Stołowego, w kategorii chłopców

2009/2010 – **Magdalena Tadla** – I miejsce w Eliminacjach Gminnych Konkursu „Literatura i Dzieci – Nasze Marzenia” – w kategorii recytacja

2009/2010 – **Magdalena Tadla** – III miejsce w Wojewódzkim Konkursie Recytatorskim „A to Polska właśnie”

2009/2010 – **Magdalena Tadla** – II miejsce w II Gminnym Konkursie Poezji i Pieśni Patriotycznej „Strofy o Ojczyźnie”

2009/2010 – **Magdalena Tadla** – I miejsce w XIV Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle”

2009/2010 – **Arkadiusz Dziura** – III miejsce w XIV Regionalnym Konkursie Recytatorskim „O Skrzydło Orle”

2009/2010 – **Klaudia Tereszkievicz** – Laureatka Ogólnopolskiego Konkursu Literackiego „Moje spotkanie z przyrodą”

2009/2010 – **Katarzyna Dziura** – I miejsce w V Gminnym Konkursie Ortograficznym „Mistrz Ortografii Gminy Hyżne”

2009/2010 – **Klaudia Tereszkievicz** – III nagroda w II Powiatowym Konkursie Literackim „Dłonie są krajobrazem serca”

Dyrektorzy i nauczyciele

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej W Grzegorzówce na przestrzeni lat 1910 – 2010

1. Hałdys Michał (1910 – 1916)
2. Lisikiewicz Kazimierz (1916 – 1917)
3. Raaza Tadeusz (1917 – 1918)
4. Latawiec Zbigniew (1919 – 1922)
5. Buczyński Jan (1924 – 1925)
6. Górnisiewiczówna Zofia (1926 – 1930)
7. Koper Edward (1930 – 1933)
8. Hordij Roman (1933 – 1939)
9. Bednarz Zygmunt (1939 – 1942)
10. Łuczko Stanisława (1942 – 1946)
11. Michalska Anna (1946 – 1949)
12. Rybka Piotr (1950 – 1951)
13. Kyc Stefania (1951)
14. Bodzińska Felicja (1951)
15. Sieńko Aleksander (1951 – 1954)
16. Koczot Stefan (1954 – 1956)
17. Domin Józef (1956 – 1960)
18. Musiałek Franciszek (1960 – 1968)
19. Kaplita Jan (1968 – 1970)
20. Kaplita Tadeusz (1970 – 1976)
21. Sochacki Józef (1976 – 1984)
22. Przybyło Andrzej (1984 – 1989)
23. Maziarz Genowefa (1989 – 1998)
24. Bator Stanisław (1998 – 2008)
25. Ślemp Krystyna (2008 do chwili obecnej)

Nauczyciele pracujący w szkole w Grzegorzówce w latach 1910 - 1944

W Szkole Podstawowej w Grzegorzówce na przestrzeni 100 lat jej funkcjonowania pracowała duża liczba nauczycieli, ponad stu. Było i jest wśród nich wielu pasjonatów, z powołaniem wykonujących swoją pracę. Tak liczne grono zapisało się w historii szkoły na trwałe, choć niektórzy pracowali tu bardzo krótko (np. kilka miesięcy zastępując innego nauczyciela). Starałam się w niniejszym opracowaniu wymienić wszystkich.

1. Bednarz Zygmunt
2. Bodzońska Felicja
3. Buczyński Jan
4. Górniesiewiczówna Zofia
5. Hołdys Michał
6. Hordij Roman
7. Hordijewa Maria Olga
8. Inglot Grzegorz
9. Kłoskiewicz Antoni
10. Koper Edwar
11. Kruczek Józef
12. Kyc Stefania
13. Latawcówna Helena
14. Latawiec Zbigniew
15. Lisikiewicz Kazimierz
16. Łuczko Stanisława
17. Michalska Anna

Nauczyciele pracujący w szkole w Grzegorzówce w latach 1945 - 1989

1. Baran Wanda
2. Barłowska Barbara
3. Bassa Anna
4. Bator Bogumiła
5. Biesiadecka Krystyna
6. Bogdan Bogumiła
7. Buwała Edward
8. Chochrek Anna
9. Czanka Bronisława
10. Domin Józef
11. Dykiel Jadwiga
12. Dziarmaga Zefira
13. Dziopak Zofia
14. Dziura (Dekorda-Olszowy) Helena
15. Dziura Zofia
16. Filip Edward
17. Fuchs Bronisława
18. Górską Krystyna
19. Hochrek Anna
20. Jamrozik Jan
21. Kaniowska Anna
22. Kaplita Irena
23. Kaplita Jan
24. Kaplita Tadeusz
25. Kaplita Wiesława
26. Karp Aleksander
27. Kawalec Maciej
28. Kędzierska Alicja
29. Koczot Stefan

30. Kolbusz Jadwiga
31. Kotlarz (Działo) Genowefa
32. Kotlarz (Ślomp) Anna
33. Kruczek Józef
34. Ks. Henryk Rychlak
35. Kyc Stefania
36. Kyc Stefania
37. Litwin Stanisława
38. Łagowska Teresa
39. Machowska Zofia
40. Maćkiewicz Henryk
41. Maziarz Genowefa
42. Michalska Anna
43. Międlar Alojza
44. Mikłaszówna Stefania
45. Miś Zofia
46. Musiałek Franciszek
47. Musiałek Władysław
48. Nowotarska Domicela
49. Opioła Tadeusz
50. Ostrowska (Walas Kazimiera)
51. Ożóg Leonard
52. Pałac Jadwiga
53. Paściak – Tabaczyńska Anna
54. Paśkówna Zofia
55. Pelc Aleksander
56. Pępek Zofia
57. Piotrowska Danuta
58. Polewczak Marian
59. Poźniak Zofia
60. Przybyło Andrzej
61. Przybyło Małgorzata
62. Raaza Tadeusz
63. Rożek Wiesław
64. Róg Władysław
65. Rybka Piotr

66. Sajdak Janina
67. Serwatka Danuta
68. Sieńko Aleksander
69. Sochacka Iwona
70. Sochacki Józef
71. Solarz Krystyna
72. Ślemp (Grzegorzak) Krystyna
73. Ślemp Krystyna
74. Trzyna Anna
75. Trzyna Janina
76. Trzyna Janina
77. Walas Maria
78. Wojturska Zofia
79. Wróbel (Janik) Bogusława
80. Zygmunt Katarzyna

Nauczyciele pracujący w szkole w Grzegorzówce w latach 1990 – 2010

1. Bała Tadeusz
2. Baran Wanda
3. Bator Stanisław
4. Buż Bożena
5. Chwajta Aleksander
6. Dormanowa Michalina
7. Dziarmaga Zefira
8. Dziura (Dekorda-Olszowy) Helena
9. Fara Ewelina
10. Jeziorski Grzegorz
11. Kmiotek Krzysztof
12. Koszela Agnieszka
13. Kotlarz (Działo) Genowefa
14. Kotlarz (Ślemp) Anna

15. Kowalska – Marciniec Maja
16. Krowiak Maria
17. Ks. Chłap Bartłomiej
18. Ks. Fortuna Marian
19. ks. Rychlak Henryk
20. Ks. Stopa Emil
21. Maziarz Genowefa
22. Możdżeń Gertruda
23. Pałka Alicja
24. Paśko Alicja
25. Piernicka Barbara
26. Pikor Elżbieta
27. Piłat Hanna
28. Przybyło Andrzej
29. Przybyło Małgorzata
30. s. Jacek Teresa
31. Sroka Andrzej
32. Sroka Halina
33. Szmigiel Barbara
34. Szura Barbara
35. Szybkowski Marcin
36. Ślemp Krystyna
37. Trzyna Barbara
38. Trzyna Józefa
39. Tyburska Dorota
40. Wróbel (Janik) Bogusława

Pracownicy obsługi

1. Chylek Joanna
2. Dykiel Ludmiła
3. Dziak Marian
4. Dziura Janina
5. Kawalec Aleksander
6. Kielar Elżbieta
7. Kmiotek Agnieszka
8. Kmiotek Małgorzata
9. Kotlarz Stanisław
10. Kozioł Andrzej
11. Kozioł Zdzisław
12. Łoza Maria
13. Majchrowska Maria
14. Pałac Augustyn
15. Pałac Marek
16. Sobczyk Zofia
17. Staniszewski Stanisław
18. Szajna Stefania
19. Walas Józef

Absolwenci

1959 - 2010

Absolwenci 1959/60

1. Bała Eugeniusz
2. Bała Krzysztofa
3. Dziak Stanisława
4. Kmiotek Helena
5. Mrocza Teresa
6. Pelc Aleksander
7. Sroka Janina

Absolwenci 1960/61

1. Bała Teresa
2. Bialic Adam
3. Bialic Jan
4. Bialic Janina
5. Dykiel Maria
6. Dykiel Stanisława
7. Kmiotek Jan
8. Kozak Kazimiera
9. Kurzydło Rozalia
10. Madera Adam

Absolwenci 1961/62

1. Bała Adam
2. Bała Ludwik
3. Bała Zofia
4. Dykiel Zbigniew
5. Filip Wanda
6. Kłoda Ryszard
7. Kozak Anna Maria
8. Koziół Zdzisław
9. Kurzydło Bolesław
10. Miś Stefania
11. Nawrot Krzysztof
12. Walas Maria

Absolwenci 1962/63

1. Bała Alfred
2. Bialic Franciszek
3. Bielecka Teresa
4. Dykiel Marian
5. Dziak Maria
6. Dziura Zofia
7. Jasińska Anna
8. Kielar Dioniza
9. Kmiotek Eugeniusz
10. Kotlarz Aleksander
11. Kurzydło Maria
12. Nawrot Janina
13. Nawrot Teresa
14. Pałac Stanisław
15. Pelc Teresa
16. Sroka Tadeusz
17. Szttycharz Stanisław
18. Tadla Stanisław
19. Walas Zofia

Absolwenci 1963/64

1. Abram Danuta
2. Bała Bolesław
3. Bała Roman
4. Bała Stefania
5. Bator Jan
6. Bialic Eugeniusz
7. Brynkus Zbigniew
8. Dziak Cecylia
9. Dziura Edward
10. Dziura Kazimiera
11. Gajda Feliks
12. Kmiotek Janina
13. Kuźniar Benedykt
14. Łoza Antoni
15. Majchrowska Kazimiera

16. Mrocza Stanisław
17. Nizioł Irena
18. Sosnówka
Zdzisław
19. Tadla Antoni
20. Tadla Cecylia
21. Tadla Weronika

Absolwenci 1964/65

1. Bała Aleksander
2. Bała Alina
3. Bała Anna
4. Bała Anna Maria
5. Bała Ryszard
6. Bartoszek Antoni
7. Błoński Stanisław
8. Dykiel Antoni
9. Dykiel Tadeusz
10. Gajda Janina
11. Jasiński Roman
12. Kielar Józef
13. Kłoda Wanda
14. Kotlarz Tadeusz
15. Kozak Jadwiga
16. Mrocza Józefa
17. Nawrot Kazimiera
18. Szttycharz Anna
19. Tadla Aleksander
20. Zimirowicz Jan

Absolwenci 1965/66

1. Bała Maria
2. Bała Maria
3. Bała Mieczysław
4. Brynkus Zofia
5. Dykiel Grażyna
6. Dykiel Wanda
7. Dziak Aleksander
8. Dziura Teresa
9. Kozak Wanda

10. Koziół Stanisława
11. Kurzydło Janina
12. Mrocza Alfred
13. Pelc Jerzy
14. Sroka Józef
15. Szczepański Józef
16. Szczepański
Mieczysław
17. Tadla Anna
18. Walas Zbigniew
19. Wróbel Tadeusz

Absolwenci 1966/67

1. Dziura Teresa
2. Hądz Andrzej
3. Mrocza Teresa

Absolwenci 1967/68

1. Bała Benedykt
2. Bała Czesława
3. Bator Maria
4. Dykiel Karolina
5. Dziura Krystyna
6. Filip Anna
7. Hądz Teresa
8. Jasińska Zuzanna
9. Kielar Aleksander
10. Kłoda Janina
11. Kmiotek Teofil
12. Kotlarz Marian
13. Kotlarz Władysław
14. Nizioł Piotr

Absolwenci 1968/69

1. Błońska Teresa
2. Dykiel Janina
3. Dykiel Zofia
4. Jasińska Maria
5. Jasiński Bolesław
6. Kielar Tadeusz
7. Kmiotek Monika

8. Majchrowska
Maria
9. Mrocza Marian
10. Sroka Kazimiera
11. Tadla Ewa
12. Tadla Maria
13. Wróbel Ryszard

Absolwenci 1969/70

1. Bała Jan
2. Bała Teresa
3. Dykiel Adam
4. Dziak Danuta
5. Dziura Tadeusz
6. Dziura Zofia
7. Kłoda Stanisław
8. Kondera Krystyna
9. Kotlarz Stanisław
10. Kurzydło Zbigniew
11. Nawrot Alfred
12. Nizioł Józefa
13. Tadla Danuta

Absolwenci 1970/71

1. Bała Krzysztof
2. Bała Zofia
3. Bała Zofia
4. Dykiel Zbigniew
5. Filip Lucyna
6. Filip Zbigniew
7. Kotołowski
Zbigniew
8. Kozak Antoni
Adam
9. Kurzydło Agata
10. Miś Maria
11. Nizioł Maria

Absolwenci 1971/72

1. Dykiel Maria
2. Dziura Stanisław
3. Dziura Wilhelm
4. Filip Stanisław

5. Hądz Zofia
6. Jasińska Maria
7. Jasiński Józef
8. Kielar Alina
9. Kłoda Bogusława
10. Kmiotek Anna
11. Koszela Jan
12. Kozak Zenon
13. Miś Stanisław
14. Mrocza Zbigniew
15. Nizioł Tadeusz
16. Pluta Edward
17. Rochecka Teresa
18. Szttycharz Zofia

Absolwenci 1972/73

1. Bała Teresa
2. Bała Wanda
3. Bała Zofia
4. Bogdan Anna Ewa
5. Dykiel Marek
6. Dykiel Stanisław
7. Dziak Marian
8. Dziura Marian
9. Filip Teresa
10. Janik Zofia
11. Jasiński Jakub
12. Kłoda Wiesław
13. Kondera Bożena
14. Koszela Krystyna
15. Kotołowski
Tadeusz
16. Majchrowski
Władysław
17. Nawrot Anna
18. Pluta Maria
Elżbieta
19. Sroka Krzysztof
20. Walas Anna

Absolwenci 1973/74

1. Bała Maria
2. Bała Wiesława
3. Ciura Krzysztof

4. Czarnota Jan
5. Dykiel Józef
6. Hądz Józefa
7. Janik Janina
8. Kielar Bogusława
9. Kmiotek Maria
10. Kotołowska Anna
11. Kurzydło
Weronika
12. Majchrowska
Izabela
13. Miś Jan
14. Nycz Teresa
15. Pałac Anna
16. Pałac Bogumiła
17. Paściak Helena
18. Rochecki Stanisław
19. Szttycharz Danuta
20. Ślomp Kazimierz
21. Trojanowska Anna
22. Trzyna Eliza
23. Walas Antoni
24. Walas Zofia
25. Wróbel Marian

Absolwenci 1974/75

1. Bała Edward
2. Bator Kazimierz
3. Błoński Władysław
4. Bogdan Zbigniew
5. Dykiel Anna
6. Gajda Urszula
7. Kielar Maria
8. Koszela Józef
9. Kotlarz Józef
10. Kozak Janusz
11. Kunysz Wacław
12. Majchrowska
Józefa
13. Miś Jerzy
14. Mrocza Maria
15. Nizioł Szymon
16. Pałac Andrzej

17. Pałac Zofia
18. Pelc Danuta
19. Sobczyk Kazimiera
20. Szttycharz Maria
21. Szttycharz Wiktoria
22. Ślomp Roman
23. Tadla Janina
24. Tadla Teresa
25. Trzyna Lucyna

Absolwenci 1975/76

1. Bała Mieczysław
2. Bała Tadeusz
3. Ciura Grażyna
4. Dykiel Walenty
5. Janik Marek
6. Jasińska Barbara
7. Kłoda Zbigniew
8. Koszela Stanisław
9. Kurzydło
Bogusława
10. Majchrowski Jan
11. Mrocza Józef
12. Pałac Zofia
13. Paściak Jadwiga
14. Pelc Marek
15. Rochecka Anna
16. Rożek Jan
17. Rożek Krystyna
18. Sroka Ryszard
19. Szura Wiesław
20. Tadla Alicja
21. Tadla Maria
22. Tadla Maria
23. Tadla Maria
24. Tadla Teresa c.
Antoniego
25. Tadla Teresa c.
Stefana
26. Trzyna Krzysztof
27. Walas Małgorzata

Absolwenci 1976/77

1. Bała Andrzej
2. Buwała Elzbieta
3. Czarnota Barbara
4. Dykiel Zofia
5. Filip Andrzej
6. Jasiński Tadeusz
7. Jaworska Alicja
8. Kmiotek Adam
9. Kotlarz Danuta
10. Kozak Lidia
11. Kurzydło Józef
12. Kusz Andrzej
13. Lejowska-Jaworska
Małgorzata
14. Madera Krystyna
15. Majchrowski Józef
16. Mrocza Andrzej
17. Mrocza Jan
18. Pałac Irena
19. Rożek Edward
20. Sroka Andrzej
21. Szttycharz Barbara
22. Świerk Krystyna
23. Tadla Marek
24. Trojanowski
Krzysztof
25. Walas Wiesław
26. Wróbel Stanisława

Absolwenci 1977/78

1. Bąk Alicja
2. Błoński Zdzisław
3. Brynkus Wiesława
4. Buwała Maria
5. Ciura Zofia
6. Czarnik Ewa
7. Dral Małgorzata
8. Dykiel Stanisław
9. Dykiel Tadeusz
10. Dykiel Zbigniew
11. Dziura Maria
12. Dziura Tadeusz
13. Filip Jerzy

14. Janik Adam
15. Koszela Antoni
16. Krowiak Antoni
17. Kurzydło Marek
18. Łoza Anna
19. Marszałek Józef
20. Mrocza Ryszard
21. Pałac Andrzej
22. Paściak Stanisław
23. Pelc Stanisław
24. Rożek Maria
25. Sobczyk Anna
26. Stanowski Antoni
27. Ślomp Krystyna
28. Ślomp Małgorzata
29. Tadla Zofia
30. Trzyna Anna
31. Walas Jan

Absolwenci 1978/79

1. Bała Zofia
2. Baran Janusz
3. Baran Stanisław
4. Buwała Stanisław
5. Dykiel Cecylia
6. Dykiel Maria
7. Dziura Andrzej
8. Dziura Maria
9. Dziura Teresa
10. Inglot Wiesław
11. Leniart Irena
12. Łoza Stanisław
13. Madera Stanisław
14. Majchrowska
Kazimiera
15. Majchrowski Jan
16. Nycz Tadeusz
17. Pałac Dioniza
18. Pałac Jerzy
19. Rochecki Zbigniew
20. Sroka Jacek
21. Stanowski Andrzej

22. Sztycharz Barbara
23. Ślemp Jan
24. Tadla Adam
25. Tadla Andrzej
26. Trojanowski
Stanisław
27. Trzyna Jan
28. Walas Krystyna
29. Walas Maria
30. Wojturska Bożena

Absolwenci 1979/80

1. Abram Małgorzata
2. Bogdan Stanisław
3. Buła Józef
4. Ciura Adam
5. Dykiel Grażyna
6. Dykiel Wanda
7. Dziura Adam
8. Dziura Józef
9. Dziura Krystyna
10. Filip Krystyna
11. Filip Stanisław
12. Janik Anna
13. Janik Józef
14. Janik Zofia
15. Kmiotek Anna
16. Kmiotek Antoni
17. Korniak Maria
18. Kusz Wiesław
19. Leniart Krystyna
20. Łoza Jerzy
21. Nawrot Zdzisław
22. Nycz Stanisław
23. Pałac Adam
24. Pałac Marek
25. Pałac Piotr
26. Paściak Zofia
27. Pelc Adam
28. Pleśniak
Małgorzata
29. Rożek Małgorzata

30. Stanowska Helena
31. Ślemp Teresa
32. Ślemp Zofia
33. Świerk Andrzej
34. Więcek Andrzej
35. Wróbel Danuta

Absolwenci 1980/81

1. Bała Kazimiera
2. Bała Wiesława
3. Bator Stanisław
4. Janik Bogusława
5. Jasiński Adam
6. Jasiński Marek
7. Kłoda Danuta
8. Kurzydło Michał
9. Małek Antoni
10. Małek Zdzisław
11. Pałac Halina
12. Paściak Barbara
13. Pelc Janusz
14. Pluta Bolesław
15. Świerk Jacek
16. Walas Anna
17. Walas Maria
18. Wróbel
Mieczysław

Absolwenci 1981/82

1. Abram Halina
2. Bała Krzysztof
3. Bąk Anna
4. Chruszcz Krzysztof
5. Czarnik Halina
6. Dral Anna
7. Dykiel Jan
8. Dziura Anna
9. Dziura Maria
10. Filip Lucyna
11. Inglot Stefan
12. Janda Wiesław
13. Janik Adam

14. Janik Jacek
15. Jasiński Grzegorz
16. Kmiotek Andrzej
17. Kondera Zofia
18. Kosidło Krzysztof
19. Koszela Maria
20. Kotlarz Krystyna
21. Krowiak Ryszard
22. Leniart Zbigniew
23. Leniart Lesław
24. Łoza Teresa
25. Madera Elżbieta
26. Nycz Józef
27. Nycz Marian
28. Pelc Marta
29. Pleśniak Marta
30. Przydatek Jolanta
31. Stanowski
Stanisław
32. Sura Mieczysław
33. Szczepańska
Elżbieta
34. Ślemp Anna
35. Ślemp Janina
36. Tadla Bogdan
37. Tadla Ryszard
38. Tadla Sławomir
39. Trzyna Andrzej
40. Walas Józef
41. Więcek Anna

Absolwenci 1982/83

1. Bała Maria
2. Baran Bogusława
3. Baran Janusz
4. Baran Jerzy
5. Bialic Tomasz
6. Bogdan Maria
7. Buwała Krystyna
8. Dziura Elżbieta
9. Jasiński Janusz
10. Jasiński Ryszard

11. Kłoda Romuald
12. Kotołowski
Edward
13. Kuszek Piotr
14. Leniart Lucyna
15. Małek Teresa
16. Mrocza Irena
17. Pelc Renata
18. Południak Barbara
19. Sarna Anna
20. Ślemp Zofia
21. Tadla Ewa
22. Trzyna Krystyna
23. Walas Bogumiła

Absolwenci 1983/84

1. Abram Janusz
2. Buwała Janina
3. Dykiel Robert
4. Gajda Irena
5. Inglot Małgorzata
6. Janik Marta
7. Kmiotek Janusz
8. Kuszek Małgorzata
9. Łoza Irena
10. Madera Joanna
11. Pałac Beata
12. Pałac Ewa
13. Paściak Józef
14. Paściak Piotr
15. Sajdak Marzena
16. Stanowski Janusz
17. Sztyncharz Krystyna
18. Tadla Edward
19. Tadla Jan
20. Więcek Teresa

Absolwenci 1984/85

1. Bała Adam
2. Ciura Ewa
3. Dziarmaga Rafał
4. Janda Tadeusz

5. Janik Zbigniew
6. Kawalec Lidia
7. Kosidło Adam
8. Kurzydło Wojciech
9. Pelc Beata
10. Pelc Grzegorz
11. Szczepańska
Barbara
12. Tadla Stanisław
13. Wała Andrzej
14. Wróbel Bogusława

Absolwenci 1985/86

1. Bała Halina
2. Bała Paweł
3. Bała Teresa
4. Bukala Adam
5. Cyrul Dorota
6. Janda Lucyna
7. Janik Anna
8. Janik Barbara
9. Janik Bogumiła
10. Jasiński Janusz
11. Jasiński Mariusz
12. Kielar Artur
13. Koziół Małgorzata
14. Łoza Bogusława
15. Motowidło
Stanisław
16. Paściak Jan
17. Pelc Robert
18. Szajna Lucyna
19. Świerk Mieczysław
20. Walas Antoni
21. Walas Elżbieta
22. Wała Grażyna
23. Więcek Krzysztof

Absolwenci 1986/87

1. Baran Krzysztof
2. Dziura Antoni

3. Filip Grażyna
4. Filip Renata
5. Janda Andrzej
6. Koszela Marek
7. Krzywonos Dorota
8. Leniart Tadeusz
9. Łoza Renata
10. Madera Henryk
11. Małek Józef
12. Motowidło Barbara
13. Pleśniak Antoni
14. Rochecki Adam
15. Szajna Małgorzata
16. Ślemp Ewa
17. Walas Michał
18. Walas Robert
19. Walas Ryszard
20. Walas Zofia
21. Więcek Małgorzata
22. Zimirowicz
Stanisław

Absolwenci 1987/88

1. Bała Halina
2. Ciura Halina
3. Dziura Andrzej
4. Janik Ewa
5. Janik Petronela
6. Kielar Lucjan
7. Kmiołek Teresa
8. Kotlarz Agnieszka
9. Kotołowski
Andrzej
10. Koziół Andrzej
11. Krzywonos Adam
12. Leniart Bogdan
13. Olszowy Mariusz
14. Pałac Zofia
15. Tadla Mariusz
16. Trzyna Barbara

Absolwenci 1988/89

1. Abram Janusz

2. Bajda Joanna
3. Bała Wanda
4. Cyrul Aneta
5. Czarnik Tomasz
6. Czarnota Mirosław
7. Dziura Sławomir
8. Fuchs Agnieszka
9. Fuchs Dorota
10. Janik Krzysztof
11. Jasińska Dorota
12. Jasiński Andrzej
13. Kawalec Paweł
14. Kmiotek
Bogusława
15. Kmiotek Bożena
16. Majchrowski
Janusz
17. Pelc Rafał
18. Sroka Małgorzata
19. Szajna Teresa
20. Walas Ryszard
21. Walas Wacław
22. Wróbel Halina
23. Zimirowicz Teresa

Absolwenci 1989/90

1. Bała Barbara
2. Bała Joanna
3. Czarnota Tomasz
4. Dykiel Tomasz
5. Dziura Zbigniew
6. Janik Andrzej
7. Janik Mariusz
8. Jasiński Paweł
9. Kawalec Maria
10. Kmiotek Halina
11. Motowidło
Tadeusz
12. Pałac Małgorzata
13. Pelc Małgorzata
14. Pomarański Jan
15. Więcek Halina

16. Zimirowicz
Andrzej

Absolwenci 1990/91

1. Bajda Krystyna
2. Bała Sylwester
3. Buwała Mariusz
4. Ciura Agata
5. Jasińska Lucyna
6. Kmiotek Jerzy
7. Kmiotek
Małgorzata
8. Koziół Zofia
9. Leniart Bożena
10. Litwin Bernadetta
11. Łoza Stanisław
12. Motowidło Dorota
13. Nycz Małgorzata
14. Paściak Jacek
15. Sztycharz Damian
16. Tadla Wiesława
17. Walas Jolanta
18. Walas Krystyna
19. Wróbel Piotr
20. Zimierowicz Iwona

Absolwenci 1991/92

1. Bajda Krzysztof
2. Baran Mariusz
3. Dykiel Iwona
4. Dykiel Lidia
5. Dziura Mirosław
6. Filip Grzegorz
7. Fuchs Iwona
8. Janik Janusz
9. Janik Lucyna
10. Jasiński Krzysztof
11. Kmiotek Renata
12. Litwin Aneta
13. Łoza Joanna
14. Majchrowska Anna
15. Noga Jerzy

16. Pomarańska Joanna
17. Sztycharz Joanna
18. Walas Wiesław

Absolwenci 1992/93

1. Czarnota Sylwester
2. Dykiel Bogumiła
3. Dziura Tadeusz
4. Filip Paweł
5. Jasiński Tadeusz
6. Kawalec Alicja
7. Korniak Sławomir
8. Kusz Beata
9. Motowidło
Elżbieta
10. Nycz Krystyna
11. Walas Joanna
12. Walas Marta
13. Walas Sławomir
14. Zimierowicz Paweł

Absolwenci 1993/94

1. Bukala Joanna
2. Dykiel Beata
3. Dykiel Mirosław
4. Florek Wioletta
5. Janik Elżbieta
6. Jasińska Barbara
7. Kmiotek Krzysztof
8. Kozioł Anna
9. Krowiak Wioletta
10. Kusz Ewa
11. Majchrowski Jacek
12. Nycz Mariusz
13. Patrzyk Ewelina
14. Pelc Jan
15. Pelc Tomasz
16. Pomarański Janusz
17. Walas Beata

Absolwenci 1994/95

1. Bała Agnieszka
2. Bała Sabina
3. Czarnota Agata
4. Dykiel Bartłomiej
5. Dykiel Elżbieta
6. Dziak Sylwia
7. Dziura Janusz
8. Dziura Joanna
9. Janik Zofia
10. Jasiński Jan
11. Kielar Edyta
12. Litwin Janusz
13. Łoza Zbigniew
14. Majchrowska
Krystyna
15. Noga Andrzej
16. Pelc Ewelina
17. Pomarańska Iwona
18. Sztycharz
Małgorzata
19. Świerk Damian
20. Świerk Paweł
21. Walas Przemysław
22. Więcek Robert

Absolwenci 1995/96

1. Bajda Marta
2. Dykiel Natalia
3. Dykiel Tomasz
4. Kosidło Robert
5. Kotlarz Joanna
6. Krowiak Marzena
7. Łoza Agata
8. Łoza Agnieszka
9. Madera Bogdan
10. Noga Ryszard
11. Pomarańska Renata
12. Rochecki Rafał
13. Rożek Ewelina
14. Rybka Maria

15. Stanowska
Małgorzata
16. Szttycharz Anna
17. Trzyna Anna
18. Walas Krzysztof

Absolwenci 1996/97

1. Bała Klaudia
2. Bała Mariusz
3. Baran Edyta
4. Bury Marzena
5. Czarnota Witold
6. Dykiel Maciej
7. Dziura Łukasz
8. Dziura Zbigniew
9. Florek Grażyna
10. Kielar Jarosław
11. Majchrowska
Justyna
12. Majchrowski
Tomasz
13. Pałac Joanna
14. Patrzyk Aneta
15. Przybyło
Magdalena
16. Rochecki Jerzy
17. Stanowski Ryszard
18. Trzyna Renata

Absolwenci 1997/98

1. Bajda Tomasz
2. Bała Iwona
3. Dykiel Halina
4. Dykiel Marcin
5. Dykiel Tomasz
6. Janik Agnieszka
7. Jasiński Jan
8. Kmiotek Paweł
9. Koziół Jadwiga

10. Krzywonos
Urszula
11. Mrocza Joanna
12. Nawrot Mariusz
13. Pelc Jadwiga
14. Porosło Katarzyna
15. Sobczyk Dariusz
16. Tadla Agnieszka
17. Walas Aneta
18. Walas Paweł

Absolwenci 1998/99

1. Bała Elżbieta
2. Bury Iwona
3. Dykiel Emilia
4. Dykiel Katarzyna
5. Dykiel Rafał
6. Dziak Angelika
7. Dziak Mariusz
8. Dziak Renata
9. Dziura Renata
10. Filip Lucjan
11. Filip Magdalena
12. Filip Marcin
13. Gargała Katarzyna
14. Haldys Anna
15. Kawalec Jadwiga
16. Kawalec Kamil
17. Kawalec Lucjan
18. Kmiotek
Agnieszka
19. Kotlarz Paweł
20. Kotlarz Sławomir
21. Kusz Iwona
22. Kusz Łukasz
23. Łazarz Wioletta
24. Łoza Agnieszka
25. Łoza Grzegorz
26. Łoza Tadeusz
27. Madera Dominika
28. Madera Iwona
29. Madera Łukasz
30. Majchrowski
Wiktor

31. Miś Tomasz	22. Łoza Katarzyna
32. Mrocza Andrzej	23. Łoza Tomasz
33. Nawrot Beata	24. Łoza Urszula
34. Nycz Anna	25. Łoza Wiesław
35. Pałac Iwona	26. Majchrowski
Andrzej
36. Pasternak Aneta	27. Majchrowski
Tadeusz
37. Pluta Robert	28. Nizioł Izabela
38. Pomarański
Krzysztof	29. Nowotarski Marek
39. Szttycharz
Katarzyna	30. Patrzyk Łukasz
40. Walas Katarzyna	31. Pluta Joanna
41. Walas Natalia	32. Porosło Łukasz
42. Walas Sabina	33. Stanowska Anna
43. Woźniak
Arkadiusz	34. Stanowska Edyta
44. Woźniak Gordiana	35. Szajna Anna
45. Ziemierowicz
Justyna	36. Szttycharz Łukasz
	37. Świerk Waław
	38. Trzyna Ewelina
	39. Woźniak Rafał
	40. Zimirowicz
Faustyna

Absolwenci 1999/2000

1. Bała Hiacynta
2. Bała Wiesława
3. Bury Diana
4. Chruściel Marek
5. Cyrul Agnieszka
6. Dykiel Adam
7. Dykiel Renata
8. Dykiel Waldemar
9. Dziura Paweł
10. Filip Bartłomiej
11. Filip Katarzyna
12. Filip Łukasz
13. Janik Edyta
14. Janik Justyna
15. Jasińska Maria
16. Kielar Małgorzata
17. Kmiotek Andrzej
18. Krowiak Paweł
19. Kusz Grzegorz
20. Litwin Barbara
21. Łoza Dariusz

Absolwenci 2000/2001

1. Błoński Ryszard
2. Dziura Joanna
3. Filip Paulina
4. Gargała Bartłomiej
5. Ingot Marzena
6. Janik Natalia
7. Jasińska Małgorzata
8. Jasiński Tomasz
9. Knop Iwona
10. Krowiak Grzegorz
11. Kusz Konrad
12. Łazarz Jerzy
13. Majchrowski
Łukasz
14. Mrocza Sylwester
15. Nahirny Mateusz
16. Nycz Joanna

17. Pomarański Henryk
18. Rochecka Aurelia
19. Stanowski Józef
20. Sztyscharz Krzysztof
21. Trojanowska Justyna
22. Trzyna Marcin
23. Walas Ewelina

Absolwenci 2001/2002

1. Czarnik Anna
2. Inglot Marzena
3. Kmiotek Monika
4. Kozak Damian
5. Krowiak Edyta
6. Łoza Damian
7. Łoza Justyna
8. Madera Eryk
9. Majchrowska Małgorzata
10. Majchrowski Dawid
11. Nycz Ewa
12. Rożek Mateusz
13. Skiba Adam
14. Trojanowski Łukasz
15. Wała Aleksandra
16. Wróbel Jadwiga
17. Wróbel Mirosław

Absolwenci 2002/2003

1. Błońska Anna
2. Dykiel Sylwia
3. Dziaczyńska Marlena
4. Jasińska Anna
5. Jasiński Damian
6. Kłoda Arkadiusz
7. Krowiak Jacek

8. Madera Sylwia
9. Pelc Mateusz

Absolwenci 2003/2004

1. Bury Sylwia
2. Chruściel Dorota
3. Hałdys Agnieszka
4. Janik Magdalena
5. Jasińska Małgorzata
6. Łoza Zbigniew
7. Madera Dawid
8. Madera Patryk
9. Majchrowska Anna
10. Majchrowska Beata
11. Majchrowska Katarzyna
12. Majchrowski Łukasz
13. Nizioł Patrycja
14. Pelc Urszula
15. Solarz Magdalena
16. Sroka Paulina
17. Stanowski Wojciech
18. Świerk Mirosław
19. Walas Adrian

Absolwenci 2004/2005

1. Błoński Andrzej
2. Filip Mateusz
3. Jasińska Barbara
4. Kielar Urszula
5. Kłoda Bartłomiej
6. Korniak Patryk
7. Kotlarz Piotr
8. Kusz Dawid
9. Kusz Magdalena
10. Leniart Arkadiusz
11. Łazarz Damian
12. Łoza Mariusz

13. Majchrowska Agata
14. Makara Edyta
15. Stanowski Łukasz
16. Stanowski Robert
17. Walas Agata

Absolwenci 2005/2006

1. Abram Patrycja
2. Auguścik Malwina
3. Błoński Wojciech
4. Cyrul Arkadiusz
5. Dziura Agata
6. Jasińska Marta
7. Kmiotek Ewelina
8. Krowiak Joanna
9. Krzywonos Arkadiusz
10. Leniard Artur
11. Majchrowski Paweł
12. Majchrowski Tomasz
13. Mrocza Agnieszka
14. Noga Monika
15. Pluta Iwona
16. Wróbel Iwona

Absolwenci 2006/2007

1. Błoński Waldemar
2. Dykiel Marcin
3. Jasińska Elżbieta
4. Kosidło Andżelika
5. Kozioł Anita
6. Kusz Katarzyna
7. Łazarz Agnieszka
8. Łazarz Marcin
9. Łoza Arkadiusz
10. Majchrowski Piotr
11. Pelc Katarzyna
12. Pelc Tomasz

13. Pleśniak Dariusz
14. Ruszel Andżelika
15. Sopel Konrad
16. Sroka Marcin
17. Tadla Natalia
18. Trojanowska Monika
19. Walas Klaudia
20. Walas Marcin

Absolwenci 2007/2008

1. Bury Agnieszka
2. Cyrul Marzena
3. Dziak Szymon
4. Dziura Łukasz
5. Inglot Łukasz
6. Kustra Agnieszka
7. Kustra Mariusz
8. Leniard Daniel
9. Mrocza Krzysztof
10. Solarz Bartłomiej
11. Stanowska Ewelina
12. Szczepański Robert
13. Walas Jacek
14. Walas Sylwia

Absolwenci 2008/2009

1. Abram Sylwia
2. Baran Kamil
3. Cyrul Łukasz Piotr
4. Czarnik Agnieszka
5. Dykiel Anna Maria
6. Dziura Agnieszka
7. Janik Kamil
8. Jasiński Paweł Józef
9. Kozioł Patrycja
10. Kusz Bartłomiej
11. Makara Natalia Sabina

12. Nazimek
Arkadiusz Mateusz
13. Ruszel Alicja
Magdalena
14. Sobczyk Paulina
Katarzyna
15. Sopel Natalia
16. Szura Krzysztof
Kamil
17. Zaracki Krystian

Absolwenci 2009/2010

1. Baran Maciej
2. Czrnota Karolina
3. Dykiel Bartłomiej
4. Dziak Anita
5. Dziura Katarzyna
6. Hałas Katarzyna
7. Janik Daria
8. Jasińska Klaudia
9. Kurzydło Darina
10. Leniart Sebastian
11. Mackiewicz Patryk
12. Madera Kamil
13. Nazimek Alicja
14. Pleśniak Tomasz
15. Przybyło Wojciech
16. Stanowska
Agnieszka
17. Trzyna Karolina
18. Walas Dawid

**Książka ukazała się dzięki pomocy
niżej wymienionych sponsorów:**

**Rada Rodziców przy Szkole Podstawowej
w Grzegorzówce**

**Stowarzyszenie na rzecz Szkoły Podstawowej
im. św. Jana Kantego w Grzegorzówce
„Przyjazna Szkoła”.**

**Bank Spółdzielczy w Błazowej oddział
w Hyżnem**

Anna i Adam Bałowie

**Agencja Szkoleniowo – Dystrybucyjna Gałda,
Hadam Anna – sklep**

Zakład Techniki Biurowej – Biurox

Chmielnik – Zdrój, Spółka Akcyjna

**Usługowo-Produkcyjny Zakład Stolarski – Łoza
Krzysztof**

Wójt Gminy Hyżne – Bogusław Kotarba

Firma Handlowo Usługowa Majchrowski Jan

